

دریم - انسان کولای شی خپله روغتیا وساتي، پدې ډول چې روغتيايي نظم او اعتدال مراعت کړي او لکه څنگه چې قرآن کریم امر کړی دی نه له هغه میزان او حد څخه تیرئ وکړي او نه کمئ.

څلورم - هر انسان روغتيايي مسئولیت لري او پرې لازم دي چې په بشپړ ډول دخپلې روغتیا ساتنه وکړي او لکه چې په حدیث شریف کې راغلی د ناروغۍ څخه د ژغورنې په مقصد له خپلې روغتیا څخه گټه واخلي.

پنځم - له کومې تگ لارې څخه چې انسان پخپل ژوند کې پیروي کوی، پر روغتیا باندې یې بنسټیز رول لري.

شپږم - د اسلامي ژوندانه په تگ لپاره کې هغه مثبتې لارې چارې شاملې دي چې دروغتیا د بڼه توب او پیاوړتوب لپاره وي او کومې منفي لارې چارې او تگ لارې چې دروغتیا مخالف وي، هغه نه مني.

اووم - لکه څنگه چې قرآن عظیم الشان اسلام تعریف کړی چې دا یو فطرت دی چې انسانان یې دهغه له مخې خلق کړي نو د اسلامي ژوندانه د تگ لارو مراعتول په حقیقت کې د اصلي انساني طبیعت تحقیق او په بدن، روح وگړی، کورنۍ، ټولنه، انسان او د ژوند په چاپیریال کې د سنت الله هماهنگه کول دي.

اتم - کومه وثیقه یا سند چې ددې اعلاميې سره ضمیمه ده دهغو موضوعگانو مجموعه ده چې له قرآني آیتونو او نبوي سنتو څخه استخراج شوي او د انسان دروغتیا د بڼه والي او په عمومي ډول دهغه په ودې کې اساسي رول لري، او ددې اعلاميې نه جلا کیدونکي جزء دي.

نهم - دغه کنفرانس له ټولو نړیوالو سازمانونو، حکومتونو، رضا کارو او غیر حکومتي سازمانونو څخه غوښتنه او هیله کوي چې د اسلامي ژوندانه تگ لارې ته د تشویق پر بنسټ خلک دروغتیا بڼه والي او په ځانگړي ډول لاندې ټکو ته وهڅوي او راوبولي:

۱- داسلامي ژوندانه تگ لار چې دخلکوروغتيا ته ښه توب وربخښي وپيژني او دهرې سيمې لپاره دتبليغ دمناسبو وسيلو څخه په کار اخستلو سره دهغو خلک دې ته راوبولي.

۲- دروغتيا دښه توب وسايل او شرطونه او دصحي ژوندانه تگ لار خلکو ته برابره کړي، دا اعلاميې له موادو څخه سرغړونه ونکړي چې دا سرغړونه به ددوی دروغتيا په تاوان وي. هغه څه چې روغتيا ته زيان رسوي له هغو څخه منع کړای شي او دروغتيا مخالف تگ لارې او سلوک له رواجولو څخه ډډه وشي.

۳- خلک دې ته راوهڅوي چې پخپلو ځانونو باور ولري، محلي پيداوارو ته پراختيا ورکړي چې دصحي ژوندانه دتگ لارې لپاره يو ښه عملي مدرک دی.

۴- دروغتيايي، تعليمي، فرهنگي او نشراتي موسسو، دهغو لارښوونو تکرارول چې دروغتيا دښه والی په مقصد وي او دصحي ژوندانه تگ لارې ته هڅونه پکښې وي په تيره بيا هغه موضوعگانې چې ددې اعلاميې په وثيکه کې راغلي دي.

۵- دروغتيايي تعليمي موسسو دهغو لارښوونو تکرارول چې صحي مسئولينو ته دهغو دندې او مسئوليت په هکله وي، هغوی ته بايد وپوهول شي چې روغتيايي دنده دهغو يو مسئوليت او رسالت دی نه يوازې يو کسب او عمل.

۶- کوم کوښښونه او هلې ځلې چې داسلامي ژوندانه غوره کولو په مقصد دمقاماتو لخوا سرته رسيري، دملاتړ لپاره يې بايد تعهد وکړي.

د عمان اعلاميې ضميموي سند يا وثيقه

۱- روغتيا تر ټولو ستر الهی نعمت دی، بلکې تر ايمان وروسته تر ټولو لوی نعمت او د امنيت او لمړنيو بنسټيزو اړتياؤ د پوره کيدو سره يوځای د نیکمرغه ژوند ضامن دی.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «نعمتان، مغبونٌ فیهما کثیرٌ من الناس: الصحة والفراغ» یعنې دوه نعمته دي چې ډیر خلک پکښې تیروي او په قدرې نپوهیږي، چې یو یې روغتیا او بل فارغ وخت دی. (د بخاری په روایت له ابن عباس او ترمذی او ابن ماجه او امام احمد څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «ما أوتى أحد بعد اليقين خيراً من معافاة» یعنې له ايمان څخه وروسته هیڅاته له سلامتۍ څخه غوره نعمت ندی ورکړ شوی. (د ابن ماجه په روایت له ابی بکر څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «من أصبح منكم آمناً في سربه، معافى في جسده، عنده قوت يومه، فكأنما حيزت له الدنيا بحذافيرها» یعنې هر څوک له تاسو څخه چې په عافیت له خوبه راپاڅي، بدن یې روغ او سلامت او خپل ورځني خواړه ولري، داسې ده لکه چې ټوله دنیا یې په واک کې وي. (د ترمذی په روایت له عبدالله بن محسن انصاری څخه او د پلار په قول یې دا حسن حدیث دی).

۲- دروغتیا د نعمت خوندي ساتنه او زیاتوالی یې په شکر سره کیږي او له هغو څخه مقصد په عمل کې د هغو ساتنه او بهتړول دي او د هغو کړو وړونه کول دی چې روغتیا ته زیان ورسوي او یا د هغه د بدلون سبب وگرځي چې دا بدلون بیا د دې نعمت د زوال (ناروغۍ) سبب شي.

● الله تعالی (ج) فرمایي: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ (الابراهيم: ۷) یعنې که

موشکرو کپر خپل نعمت به زیات کړو.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ (الانفال: ۵۳) یعنې دا کار ددې لپاره دی چې خدای (ج) چې کوم نعمت چاته ورکړ هغه ته تغیر نه ورکوي، ترڅو چې پخپله تغیر ورکړي هغه څه ته چې په نفس کې یې دي (لکه عقیده، نیت، اعمال).

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ (البقره: ۲۱۱) یعنې څوک چې دالهی نعمت له ورکړې نه پس هغه بدل کړي نو د خدای (ج) په وړاندې د شدید عذاب لرونکی دی.

۳- صحي خواره - متوازن خواره دي ترڅو هغه نظم تحقق پیدا کړي چې خدای (ج) په هر شی کې ایښی دی.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ، أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ، وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ، وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ﴾ (الرحمن: ۷-۹) خدای (ج) میزان او حد وضع کړی چې له هغو څخه تیرئ ونشي، وزن په عدالت سره وکړي او په میزان کې کم مه ورکوي.

۴- د پاکو او ستره خوړو، خوړل او د ناپاکو خوړو څخه ډډه کول... ستاسو دروغتیا ضامن دی.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ (البقره: ۱۷۲) یعنې له هغو پاکو خیزونو څخه وخورئ چې درته مو درکړي دي.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ (البقره: ۱۶۸) یعنې د ځمکې د مخ له پاکو او حلالو خیزونو څخه وخورئ.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ (الاعراف: ۱۵۷) یعنې ناپاکه خیزونه یې ورته حرام وگرځول.

۵- بی له شرعي دلیل څخه له پاڅو او ستره خوړو څخه ډډه کول دروغتیا سره په تضاد کې ده او اسلام هغه ته اجازه نه ورکوي.

● الله تعالیٰ (ج) فرمایي: ﴿لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾ (المائدة: ۸۷) یعنې هغه پاک څیزونه چې خدای (ج) درته حلال کړي دي په ځان حرام مه گرځوی.

۶- صحی خواړه په لمړي قدم کې هغه دي چې دمقدار له پلوه متوازن وي، نوڅکه زیاتې یا اسراف او پرخوړي روغتیا ته زیان لري او د زیاتو ناروغیو سبب کیږي او دا د اسلام د لارښوونو مخالف ده.

● الله تعالیٰ (ج) فرمایي: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا﴾ (الاعراف: ۳۱) یعنې وخورئ وڅکئ او اسراف مه کوی.

● الله تعالیٰ (ج) فرمایي: ﴿كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ﴾ (طه: ۸۱) یعنې له پاکو څیزونو څخه چې درکړي مودي وخورئ او زیاتې او تیرئ مه کوی.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «ما ملأ آدمي وعاء شراً من بطنه؛ بحسب ابن آدم لقيماً يقمن صلبه» یعنې د آدم اولادې تر خپل گيډې لوښې زیات ندی ډک کړئ، هغه ته څومړی (گولې) بس دي چې بدن یې پرې استوار وي (دترمذي او ابن ماجه په روایت له مقدم بن معدي کرب څخه او وایی چې حسن حدیث دی).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إن أكثر الناس شبعاً في الدنيا، أطولهم جوعاً يوم القيامة» یعنې هغه خلک چې په دنیا کې ځان ډیر مړوي، د آخرت په ورځ یې دلورې موده تر ټولو اوږده ده. (د ابن ماجه په روایت له سلمان څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «طعام الواحد يكفي الاثنين، وطعام الاثنين يكفي الأربعة، وطعام الأربعة يكفي الثمانية» یعنې دیوه کس خواړه دوو ته، د دوو خواړه څلورو ته او د څلورو خواړه اتو کسو ته کفایت کوي. (دمسلم په روایت)

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ وَالْكَافِرُ يَأْكُلُ فِي سَبْعَةِ أَمْعَاءَ» يعني مسلمان په يوه کوله خوراک کوي او کافر په اووه کولو. (د بخاری، مسلم او ابن ماجه په روايت له ابوهريرة شخه)

۷- صحنې خواره په دوهم قدم کې هغه دي چې د محتوي او کيفيت له پلوه متوازن وي او دا هغه ډول ډول خواره دي چې خدای (ج) خپلو بنده گانو ته پيدا کړي تر څو د بدن اړتياوې يې پوره شي لکه: پروتين، غوړ، شکره، مالګه او د ويتامينونو بيلابيل ډولونه.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دَفٌّ وَمَنَافِعُ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ﴾ (النحل: ۵) يعني حيوانات مو تاسو ته پيدا کړي چې په هغو کې د گرمۍ وسايل او گټې شته او له هغو شخه خوري.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَالْبُدْنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ﴾ (الحج: ۳۶) يعني اوښ او غوايي مو د خدای د دين د شعایرو (د حج د مناسکو لپاره) په حيث درو گرځول چې په هغو کې ستاسو خير او برکت دی.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَكُمْ لَ تَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا﴾ (النحل: ۱۴) يعني خدای (ج) هغه ذات دی چې بحريې تاسو ته تسخير کړي چې تازه غوښې ور شخه و خوري.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿يُنَبِّتُ لَكُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخِيلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾ (النحل: ۱۱) يعني داوبو په وسيله درته زيتون، خرما، انگور او ډول ډول ميوې راشنه کوي.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهِ مِنْ بَيْنِ فَرْثٍ وَدَمٍ لَبَنًا خَالِصًا سَائِغًا لِلشَّارِبِينَ﴾ (النحل: ۶۶) يعني تاسو ته مو د خټناک لپاره د حيواناتو له نس شخه شيدې چې د خوشايو او وينې تر منځ واقع ده برابرې

کړې او دا هغه شیدې دي چې پاکي او خالصي او دڅښونکو لپاره ېې خوندورې دي.

● الله تعالیٰ (ج) فرمایي: ﴿يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلَفٌ أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ﴾ (النحل: ۶۹) یعنې دشاتو مچي له گیدي څخه څښاک راوځي چې ډول ډول رنگو لري او د خلکو لپاره شفا ده.

● الله تعالیٰ (ج) فرمایي: ﴿كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ﴾ (الانعام: ۱۴۱) یعنې کله چې میوه پخه شوه له هغه څخه وخورئ.

● الله تعالیٰ (ج) فرمایي: ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا فَمِنْهُ يَأْكُلُونَ﴾ (یس: ۳۳) یعنې له ځمکې څخه مو مړې دانې را برسیره کړې چې له هغو څخه خورئ.

۸- اسلام بشپړ خواړه غوره بولي د مثال په ډول ښه میده شو او روته پر نه میده شو او رو تر جیع وړ کول کیږي.

● له ام ایمن څخه روایت دی چې اوږه می غلبیل کړل او پیغمبر ﷺ ته مې ډوډی پخه کړه، کله می چې ورته ورکړه ویل یې دا څښی دي؟ ومی ویل دا زموږ د وطن خواړه دی چې ومې غوښتل ډوډی ترې درته پخه کړم. ویی فرمایل هغه بیرته یوسه ښه یې میده کړه او بیایې لामده کړه. (د ابن ماجه په روایت له ام ایمن څخه).

۹- دهغه څه خوړل جواز نلري چې طبیبان یې مضر بولي ځکه چې په هغو کې تیرئ دی چې جواز نلري.

● الله تعالیٰ (ج) فرمایي: ﴿لَا تُحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا﴾ (المائدة: ۸۷) یعنې پاک او ستره څیزونه یې چې درته حلال کړي، هغه په ځان مه حراموی او د خدای له امره څخه تیرئ مه کوی.

۱۰- اسلام امر کوي چې خواړه وپوښل شی ترڅو ککر نشی.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «غَطُوا الْإِنَاءَ» یعنې د لوښو سرونه وپوښئ. (د ابن ماجه په روایت له جابر څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمائي: «خَمَّرُوا (غَطُّوا) الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ» يعني دڇورو او څښاک مخ وپوښي. (دبخاري په روايت له جابر څخه).

۱۱- هغه اوبه چې خدای له آسمانه نازلوي پاکی ستره او د څښاک او پاکولو لپاره مناسبې دي.

- الله تعالى (ج) فرمائي: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ﴾ (النحل: ۱۰) يعني له آسمان څخه يې اوبه درته نازلې کړې چې د څښلو وړتيا لري.

- الله تعالى (ج) فرمائي: ﴿وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا﴾ (الفرقان: ۴۸) يعني له آسمان څخه مو پاکوونکې اوبه نازلې کړې.

- الله تعالى (ج) فرمائي: ﴿وَيُنَزِّلُ عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِيُطَهِّرَكُمْ بِهِ﴾ (الانفال: ۱۱) يعني او له آسمان څخه تاسو ته اوبه راناږلي ترڅو دهغو په وسيله تاسو پاک کړي.

۱۲- د مسلمان لپاره جواز نلري چې اوبه اوبه خاصه توگه ولاړي اوبه ککړې کړي. او هغه ته لازم ندي چې په هغو کې بولي اود کې وکړي، حتی اجازه نلري چې په ولاړو اوبو کې غسل وکړي يا ولاړي.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمائي: «لَا يَبُولَنَّ أَحَدُكُمْ فِي الْمَاءِ الرَّاكَدِ» يعني هيڅ يو له تاسو څخه بايد په ولاړو اوبو کې بولي ونکړي. (د ابن ماجه په روايت له ابو هريره څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمائي: «لَا تَبُلُ فِي الْمَاءِ الدَّائِمِ (الرَّاكَدِ) الَّذِي لَا يَجْرِي ثُمَّ تَغْتَسِلُ مِنْهُ» يعني په ولاړو اوبو کې بولي مه کوي چې بيا پکښې غسل وکړي. (دمسل په روايت له ابو هريره څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمائي: «لَا يَبُولَنَّ أَحَدُكُمْ فِي مُسْتَحِمٍّ ثُمَّ يَغْتَسِلُ فِيهِ» يعني هيڅ يو له تاسو څخه بايد په خپل حمام کې بولي ونکړي چې بيا په هغه

کې غسل کوی. (دابود اوود په روایت له عبدالله بن مغفل څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « لا یغتسلن أحدکم فی الماء الدائم (الراکد) وهو جنبٌ » یعنې که چیرې جنوب یا ست نو په ولاړو اوبو کې به غسل نه کوی. (دمسلم او نسایي په روایت له ابوهریره څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « اتقوا الملاعن الثلاث: البراز فی الموارد وقارعة الطريق والظل » یعنې دلغنت له درې سببونو څخه ځان وساتي: بولې اوډ کې کول دخلکو په اوبو خور یا داوبو اخستلو په ځای کې، په څلور لارې کې او په سیوري کې. (دابود اوود په روایت له معاذ بن جبل څخه).

۱۳- هر مسلمان لازمه ده چې اوبه دمضرو حشرو او دنارو غیو دانتقال دنورو عواملو دلویدلو څخه خوندي وساتي.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « أو کوا الأسقية وخمّروا (غطوا) الطعام والشراب » یعنې خپل دخوراک او څښاک لوښي وپوښئ. (دبخاری په روایت له جابر څخه).

۱۴- عمومي نظافت دروغتیا له ارکانو څخه ده چې اسلام پرې امر کوي چې دا دغسل په وسیله یعنې دجمعي دورغې دغسل، دجنابت دغسل او هره ورغ څو ځله اودس کولو په وسیله تر لاسه کیدای شي.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « الطهور شطرُ ایمان » یعنې پاكي او نظافت دایمان جز دی. (دمسلم په روایت له ابو مالک اشعري څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « حقُّ الله على كلِّ مسلم أن یغتسل فی کُلِّ سبعة أيام: یغسل رأسه وجسده » یعنې دخدای حق پر مسلمان دا دی چې په هرو اووه ورځو کې یو وار غسل وکړي چې خپل سر او بدن ووينځي. (متفق علیه له ابو هریره څخه).

- الله تعالی (ج) فرمایي: ﴿ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا ﴾ (المائدة: ۶) یعنې که

جنوب وی غسل وکړی.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «لَا يُحَافِظُ عَلَى الْوُضُوءِ إِلَّا مُؤْمِنٌ» یعنې له مسلمان پرته بل څوک په اوداسه مداومت نه کوي. (ددارمی او ابن حبان په روایت له ثوبان څخه).

۱۵- داسلام له نظره ضرور ده چې که چیرې لاس په کوم ناپاک یا ناوړي څیز ولگېږي، باید ووينځل شي او همدارنگه مخکې له خوړو او وروسته له هغو څخه باید دواړه لاسونه ووينځي.

همدارنگه په اوداسه کې دواړه لاسونه باید په تکرار سره ووينځل شي.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «مَنْ بَاتَ وَفِي يَدِهِ رِيحٌ غَمِيرٌ (دسم) فَأَصَابَهُ شَيْءٌ فَلَا يَلْوِ مِنْهُ إِلَّا نَفْسَهُ» یعنې که څوک بیده شي لاس یې غوړوي او څشې په هغه ولگېږي پرته له خپل ځانه دې بل څوک نه ملامتوي. (دترمذی او ابن ماجه په روایت له ابوهریره څخه).

- «كَانَ ﷺ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَأْكُلَ غَسَلَ يَدَيْهِ» یعنې کله چې رسول الله ﷺ غوښتل ډوډۍ یا خواړه وخوري دواړه لاسونه به یې ووينځل. (دنسایي په روایت له بی بی عایشې څخه).

- «صَحَّ أَنَّهُ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ، أَكَلَ كَتِفَ شَاةٍ فَمَضْمَضَ وَغَسَلَ يَدَيْهِ» یعنې صحیح حدیث دی چې حضرت پیغمبر ﷺ دپسه اوږه وخوره او خپله خوله او لاسونه یې ووينځل. (دابن ماجه په روایت له ابوهریره څخه).

- الله تعالی (ج) فرمایي: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ...﴾ (المائدة: ۶) یعنې کله چې دلمانځه اراده کوی نو مخ، لاسونه تر څنگلو او... مووینځي.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إِذَا تَوَضَّأْتَ فَخَلَّلْ بَيْنَ أَصَابِعِ يَدَيْكَ وَرَجْلَيْكَ» یعنې کله مو چې اودس کاوه دلاسونو او پښو دگوتو منځونه مو

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سريزه

د ډاکټر عبدالرزاق جزائري

دنړيوالې روغتيايي ادارې د ختيځې مديترانې

د سيمه ايز دفتر مدير

ليکنه

خداي (ج) انسان ته ظاهري او معنوي نعمتونه ور په برخه کړي چې تر ټولو لوی نعمت يې روغتيا ده او پيغمبر حضرت محمد ﷺ هغه يوله دوو نعمتونو څخه بولي چې ډير انسانان پکښې تيروي او په قدر يې نپوهيږي. الهی قانون په نعمتونو کې ثابت دی او بدلون نه مومي. کوم نعمت چې الله (ج) د چاپه برخه کړی، هغه ته تغیر نه ورکوي مگر دا چې هغه څوک يا قوم تغیر ورکړي هغه څه ته چې په نفس کې يې دي. لکه چې فرمایي: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ که چیرې انسان دروغتیا له نعمت څخه گټه واخلي او دهغې ساتنه وکړي، دهغه دښه والي، ودې او تقویت لپاره کار وکړي نو یوه ټینګ شى ته يې منگولې اچولي، له خیر، برکت او عافیت څخه برخه من شوی او د ډول ډول ناروغیو څخه ژغورل شوی دی. دهغه بريالیتوب په ژوند کې دهغه د ژوندانه دهغې تگ لارې مرهون دی چې دخپلې روغتیا ښه والي ته يې پاملرنه کړې، داسې کار يې کړی چې دهغه دروغتیا دخوندي ساتنې سبب کیږي، په وقایه کې يې کوښښ کړی چې له خروارونو معالجي څخه ښه او

خلال اووینخی. (دترمذی په روایت له ابن عباس څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «نَقُّوا بِرَأْسِكُمْ (أَي مَفَاصِلِ أَصَابِعِكُمْ)» یعنې د گوتو مفصلونه مو ښه پاک کړی. (په نوادر الاصولو کې د حکیم ترمذی په روایت له عبدالله بن بشر المازنی څخه)

۱۶- همدارنگه نظافت ته په پاملرنې سره، لازم ده چې په اوداسه کېنې پښې ښې پاکې ووينځل شي.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا ... وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ﴾ (المائدة: ۶) یعنې کله چې لمانځه ته راپاڅیدئ، نو... او پښې مو تر بجلکونو یا ښنگرو ووينځئ.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إِذَا تَوَضَّأْتَ فَغَلِّلْ بَيْنَ أَصَابِعِ يَدَيْكَ وَرَجْلَيْكَ» یعنې چې کله مو اودس کاوه د لاسو او پښو د گوتو ترمنځ مسافې مو خلال کړی. (دترمذی په روایت له ابن عباس څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ ... أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ» یعنې د دوزخ عذاب هغه چاته دی چې په اوداسه کې یې د پښو شاناولې پاته شي... خپل اودس بشپړ کړی. (د ابوداود په روایت له عبدالله بن عمرو څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «أَسْبِغِ الْوُضُوءَ وَخَلِّلْ بَيْنَ الْأَصَابِعِ» یعنې خپل اودس بشپړ او د گوتو ترمنځ مسافې مو ^{خلال اووینځئ}. (د ابن ماجه په روایت له لقیط بن صبره څخه).

- «كَانَ ﷺ إِذَا تَوَضَّأَ يَدُلُّكَ أَصَابِعَ رِجْلَيْهِ بِخَنْصَرِهِ» یعنې رسول الله ﷺ به چې اودس کاوه فوږه خچې گوتې به یې د پښو د گوتو منځونه خلالول اووینځل. (د ابوداود په روایت له مستور دین بن شداد څخه).

۱۷- د غوړونو پاکولو ته باید پاملرنه وشي، هغه خوځله مسح شي او د غوړونو منځونه ښه پاک شي.

● «صح أنه ﷺ مسح أذنيه: داخلهما بالسبابتين وخالف إبهاميه إلى ظاهر أذنيه فمسح ظاهرهما وباطنهما» يعني صحيح حديث دى چې پيغمبر ﷺ به خپل د غورو منځونه په سبابه گوتو او بيرون به يې په ابهام گوتو مسح کول يعني هم به يې د غورو نو داخل او هم بيرون مسح او پاکول. (د ابن ماجه په روايت له ابن عباس څخه)

۱۸- دسترگو نظافت ته پاملرنه لازم ده په اوداسه کې دمخ د جز په حيث سترگې خو واره بايد ووينغل شي، دسترگو کونجونه پاک شي ترڅو دسترگو افرازاټ پکښې تول نشي.

● «صح أنه ﷺ كان يمسح الماقيين» په صحيحو احاديثو کې دي چې پيغمبر ﷺ به دسترگو دواړه کونجونه مسح کول. (د ابن ماجه په روايت له ابوامام څخه)

۱۹- دپوزى نظافت او ستره گي ته هم پاملرنه ضروري ده چې دا د اوبو استنشا قول پوزې ته او سونل يې دي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايى: «إذا توضأ أحدكم فليستنشق بمنخرية من الماء ثم لينتثر» يعني کله چې څوک له تاسو څخه اودس کوي بايد خپله پوزه په اوبو سره انشاق او بيا سون کړي. (دمسلم په روايت له ابو هريره څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايى: «استنثروا مرتين بالغتين أو ثلاثا» يعني خپله پوزه دوه - درې وارې ښه سون کړي. (د ابن ماجه په روايت له ابن عباس څخه).

۲۰- لازمه ده چې د بولو يا متياز او د کو مخرجونه او تناسلي غړي داستنجا په وسيله په اوبو پاک ووينغل شي او يايې په کوم بل څيز لکه لوته، توکري يا دېره پاک کړي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايى: «إذا تغوط أحدكم فليتمسح ثلاث مرّات» يعني کله چې ستاسو څخه څوک ډکې کوي نو لازم ده چې درې وارې ځان پاک کړي. (په محلى کتاب کې د ابن حزم په روايت له محمد بن عبدالله بن مسلم څخه)

● عن أنس: «كان النبي ﷺ إِذْ تَبَرَّزَ لِحَاجَتِهِ أَتَيْتُهُ بِمَاءٍ فَيَغْسِلُ بِهِ» له انس خخه روايت دي چي كله به حضرت پيغمبر ﷺ ڊکي کولي نو ما به ورته اوبه راوړي او هغه وينځه (متفق عليه) .

● عن عائشة قالت: «ما رأيتُ رسولَ الله ﷺ خَرَجَ مِنْ غَائِطٍ قَطُّ إِلَّا مَسَّ مَاءً» له عايشي خخه روايت دي هيڅکله ما رسول الله ﷺ ندئي ليدلي چي له ډکو خخه راغلي وي او اوبه يي نه وي استعمال کړي. (د ابن ماجه په روايت) .

● قالت السيدة عائشة تعلم نساء المسلمين: «مَنْ ازواجكنَّ ان يستطيبوا بالماءِ فَإِنِّي أَسْتَحْبِبُهُمْ، فَإِنَّ رسولَ الله ﷺ كان يفعلهُ» حضرت بي بي عايشي مسلمانو ښځو ته ښوونه کوله او ويل به يي: خپلو ميرونو ته امر وکړي چي په اوبو استنجا وکړي، ځکه چي زه له هغوی خخه حيا کوم چي ووايم او رسول الله ﷺ هم داسي کول. (د ترمذي په روايت) .

۲۱- دنوکانو او ويښتانو اخستل چي چتلي پکښي راټوليري او همدا رنگه د ويښتانو اکرام او نظافت لازم دي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايي: «خمسٌ من الفطرة: الختان، وحلقُ العانة، و تنفُّ الإبط وتقليمُ الأظفار وأخذُ الشارب» يعني پنځه څيزه په فطرت کي راځي: ختنه يا سنتول، د نامه لاندې ويښتانو کلول، د تخرگ د ويښتانو ليري کول، دنوکانو او بریتانو اخستل. (د نسائي په روايت له ابو هريره خخه) .

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايي: «قَصُّوا أَظْفَارَكُمْ وَأَدْفِنُوا قَلَامَاتِكُمْ» يعني خپل نوکان واخلي (قطع کړي) او تر خاورو لاندې يي ښخ کړي. (د نوادر الاصول په کتاب کي د حیکم ترمذي په روايت له عبدالله بن بشر المازني خخه) .

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايي: «مَنْ كان له شعرٌ فليُکْرِمْهُ» يعني څوک چي ويښته ولري بايد دهغو اکرام او عزت وکړي (د ابو داود په روايت له ابو هريره خخه) .

۲۲- دين پر مضمضه کولو امر کوي چي له ډول ډول خوړو خخه دخولي د پاکولو

لپاره لازم ده، ځکه چې دا خواړه که په خوله کې پاته شي غاښونو ته تاوان لري.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إِذَا تَوَضَّأْتَ فَمَضْمَضْ» یعنې چې اودس مو کاوه نو مضمضه وکړي (خوله مو ووينځي) (د ابو داود په روايت له لقيط بن صبره څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «مَضْمَضُوا مِنَ اللَّبَنِ فَإِنَّ لَهُ دَسْمًا» یعنې د شیدو له خوړلو څخه وروسته هم خپله خوله ووينځي ځکه چې هغه غوړ لري. (د ابن ماجه په روايت له ابن عباس څخه).

● صح ان النبي ﷺ أَكَلَ كَتَفَ شَاةٍ فَمَضْمَضَ یعنې په صحيح احاديثو کې دي چې رسول الله ﷺ د پسه اوږه وخوره او مضمضه یې وکړه. (د ابن ماجه په روايت له ابو هريره څخه).

● «خَرَجَ ﷺ مَرَّةً مَعَ أَصْحَابِهِ إِلَى خَيْبَرَ، ثُمَّ دَعَا بِأَطْعَمَةٍ، فَلَمْ يَأْتِ إِلَّا بِسَوِيقٍ، فَأَكَلُوا وَشَرَبُوا، ثُمَّ دَعَا بِمَاءٍ فَمَضْمَضَ فَأَهُ» یعنې یو وار حضرت پیغمبر ﷺ دخپلو اصحابیانو سره خیبر ته راغی او خواړه یې وغوښتل، ستاره یې ورته راوړه هغه یې وخوره او به یې وڅښلې او بیا یې او به وغوښتې چې مضمضه وکړي (خوله ووينځي). (د ابن ماجه په روايت له سويد بن نعمان انصاري څخه).

۲۳- داوریو پاکول د ناروغیو د مخنیوی لپاره لازم ده.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «نَظَّفُوا لِثَاتِكُمْ مِنَ الطَّعَامِ، وَتَسَنَّنُوا (تسوکوا)» یعنې خپلې اوږې دخوړ له پاتې شونو څخه پاک کړي او مسواک ووهی. (په نوادر الاصول کې د حکیم ترمذی په روايت له عبدالله بن بشر المازنی څخه)

۲۴- اسلام په مسواک وهلوا امر کوي او د مسواک او د غاښو برس استعمالول د غاښونو او اوږو د خوندي ساتنې لپاره لازم دی او په هر وخت کې باید استعمال شي لکه کورته د ننوتلو په وخت، په اوداسه کې، مخکې له خوب

اووروسته له خوبه څخه.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «السَّوَاكُ مَطْهَرَةٌ لِلْفَمِ مَرْضَاةٌ لِلرَّبِّ» يعني مسواک خوله پاکوي او دخدای (ج) درضایت سبب کیږي: (دنسائی او ابن خزیمه په روایت له صحیحو اسنادو سره له عایشې څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «لَوْلَا أَنِ أَشُقَّ عَلَى أُمَّتِي لِأَمْرَتِهِمْ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ وُضوءٍ؛ وَفِي رِوَايَةٍ: مَعَ كُلِّ وُضوءٍ» يعني که زما په امت تکلیف نه وای نو امر به مې کړی وای چې مخکې له هر لمانځه څخه مسواک ووهي. (ابن خزیمه له (په هراوداسه کې) مانک څخه)

● «كَانَ ﷺ إِذَا دَخَلَ بَيْتَهُ بَدَأَ بِالسَّوَاكِ»: يعني کله به چې حضرت پیغمبر ﷺ خپل کور ته ننوته نو په مسواک وهلوبه یې پیل کاوه. (دمسلم په روایت له بی بی عایشې څخه).

● «كَانَ ﷺ إِذَا قَامَ مِنَ اللَّيْلِ بِشَوْصٍ فَمَهُ بِالسَّوَاكِ» يعني کله به چې حضرت پیغمبر ﷺ له خوبه را پاڅید نو په مسواک وهلوبه یې پیل وکړ. (متفق علیه له حذیفی څخه).

● «كَانَ ﷺ يُصَلِّي بِاللَّيْلِ رَكْعَتَيْنِ رَكْعَتَيْنِ ثُمَّ يَنْصَرِفُ فَيَسْتَاكِ» يعني رسول الله ﷺ به هره شپه دوه دوه رکعتونه لمونځ کاوه، چې لمونځ به یې خلاص کړ، مسواک به یې استعمالاوه. (د ابن ماجه په روایت له ابن عباس څخه).

● «كَانَ ﷺ لَا يَرْقُدُ مِنْ لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ فَيَسْتَبْقِظُ إِلَّا تَسْوِكَ قَبْلَ أَنْ يَتَوَضَّأَ» يعني حضرت پیغمبر ﷺ به چې دورځي یا شپې له خوبه راوینن شو، مخکې لدې چې اودس وکړي، نو مسواک به یې واهه. (د ابوداود په روایت له بی بی عایشې څخه)

۲۵- د بدن پیاوړتوب د مناسبو سپورتونو په وسیله د اسلامی ژوندانه غوښتنه

د.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «وَإِنَّ لَجَسَدَكَ عَلَيْكَ حَقًّا» يعني ستاسو بدن پر تاسو حق لري. (دمسلم په روایت له عبدالله بن عمرو څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «**الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ**» يعني غنبتلی مسلمان غوره او بهتره دي تر کمزوري مسلمان. (دمسلم په روايت له ابي هريره څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «**احرص على ما ينفعك**» يعني په هر څه کې چې ستاسو گټه ده پکښې حريص اوسئ. (دمسلم او ابن ماجه په روايت له ابوهريره څخه).

۲۶- د اسلام په نظر کور د بدنې او روحې هوسايي ضامن ده، په هغه کې پاکي او نظافت شرط دي، لوی او پراخ کور غوره دي.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ (النحل: ۸۰) يعني خدای (ج) ستاسو کورونه، ستاسو د هوسايي وسيله گرځولي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «**نَظَّفُوا أَفْنِيَّتَكُمْ**» يعني خپل انگرږونه پاک وساتي. (دترمذی په روايت له عامر بن سعد له پلار څخه يې).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «**أَرْبَعٌ مِنَ السَّعَادَةِ: الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ وَالْمَسْكَنُ الْوَاسِعُ وَالْجَارُ الصَّالِحُ وَالْمَرْكَبُ الْهَنِيُّ**» يعني څلور څيزونه نیکمرغي او خوشبختي ده: صالحه ښځه يا ماندينه لويه او پراخه حويلی، نیک او صالح گاونډيان او آرام مرکب يا خر. (دا بن حبان په روايت له صحيحو اسنادو څخه).

۲۷- جامې هم يو الهی نعمت دي چې دهغه په وسيله گرمي او بخني دفع کيږي د ښکلا او ښايست وسيله ده خو پدې شرط چې نظافت او پاکي يې مراعت شي.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُوَارِي سَوْءَ آتِكُمْ وَرِيشًا﴾ (الاعراف: ۲۶) يعني تاسو ته هو جامې درکوزې کړې چې شرم ځای مو وپوښي او همدارنگه دزينت جامونه.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ سَرَابِيلَ تَقِيكُمْ الْحَرَّ﴾ (النحل: ۸۱)

يعني جوړيې کړل درته جامونه چې وساتي تاسو له گرمۍ او يخنۍ څخه.

- الله تعالى (ج) فرمايي: ﴿وَالْأَنْعَامَ خَلَقَهَا لَكُمْ فِيهَا دَفٌّ﴾ (النحل: ٥) يعني حيوانات يې خلق کړل چې په هغو کې ستاسو لپاره تودوخه ده.

- الله تعالى (ج) فرمايي: ﴿وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثَاثًا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ﴾ (النحل: ٨٠) يعني دحيواناتو له وړيو او وينبتانو څخه يې دکور او گټې اخستنې سامان تر يوه ټاکلي وخته پورې درته جوړ کړل.

- الله تعالى (ج) فرمايي: ﴿وَتِيَابَكَ فَطَهَّرَ﴾ (المدثر: ٤) يعني جامې موپاکې وساتي.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمايي: «أَمَا كَانَ هَذَا يَجْدُ مَاءً يَغْسِلُ بِهِ ثَوْبَهُ» يعني آيا دى سړى اوبه پيدا نکړى چې جامې يې وينځلي وای. (دابوداوود په روايت له جابر بن عبد الله څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمايي: «أَصْلِحُوا ثِيَابَكُمْ» خپلې جامې مواصلاح او پاک کړی. (داحمد او ابوداوود په روايت له قيس بن بشر تغلبی څخه)

- حضرت رسول الله ﷺ فرمايي: «إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ» يعني خداى (ج) جميل دى ښکلا او ښايست خوښوي. (دمسلم په روايت له ابن مسعود څخه).

۲۸- دکورنۍ دجوړولو او دبدني، روحي او جنسي سوکالۍ او همدارنگه د بشريت د ساتنې او دوام لپاره، واده ضرور ده نولدي کبله اسلام هغه تشويقي او له رهبانيت څخه يې منع کړې ده دبدني او مادي شرطونو او امکاناتو د بشپړوالي په صورت کې ځوانان وادونو ته هڅوي.

- الله تعالى (ج) فرمايي: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ (الروم: ۲۱) يعني دخداى (ج) د قدرت له نښو څخه يوه داده چې تاسو ته يې دخپل له جنس څخه جوړه پيدا کړه ترڅو په هغوسره هوسايۍ او ډاډ پيدا کړئ او همدارنگه يې

ستاسو ترمنځ مهرباني او مينه راپيدا كړيده.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايې: «النكاح من سنتي فمن لم يعمل بسنتي فليس

مني» يعنې واده زما له سنتو څخه دى، چا چې زما په سنتو عمل ونكړ، زما له جملې څخه ندى. (د ابن ماجه په روايت له عايشې څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايې: «وأتزوّج النساء فمن رغب عن سنتي فليس

مني» يعنې زه ښځې په نكاح كوم، څوك چې زما له سنتو څخه مخ واړوي، زموږ له جملې څخه ندى. (دمسلم په روايت له انس څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايې: «يا معشر الشباب! من استطاع منكم الباءة

فليتزوج» يعنې اى ځوانانوهر څوك له تاسو څخه چې قدرت ولري بايد ازدواج وكړي. (د ابن ماجه په روايت له عبدالله بن مسعود څخه).

● «نهى رسول الله ﷺ عن التبتل» يعنې رسول الله ﷺ له كناره گيرى او گوشه

نشينى څخه منع كړيده. (دنسائي په روايت له عايشې او سمرة بن جندب څخه)

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايې: «لم أُرَ بالرهبانية» يعنې رهبانيت مه كوى.

(ددارمى په روايت له سعد بن ابى وقاص څخه).

۲۹- د اسلامي ټولنې له دندو څخه يوه داده چې مجردان سره واده كړي او واده نه

كول د لوى فساد طريقه ده.

● الله تعالى (ج) فرمايې: ﴿وَأَنْكِحُوا الْأَيَامَىٰ مِنْكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ

عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ﴾ (النور: ۳۲) يعنې او په نكاح وركړى بى ميرونو ښځې له خپل قوم نه او صالح بنده گان او وينځې خپلې.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايې: «إذا جاءكم من ترضون دينه وأمانته فزوجه»

«ان لاتفعلوا تكن فتنة في الأرض وفساد كبير» يعنې كه يو څوك تاسو ته راشي

چې له دين او امانت دارى څخه يې راضي كيږي نو هغه ته په نكاح وركړى او كه

تاسو دا كار ونكړى نو د ځمكې پر مخ به لوى فساد سرووځي. (د ابن ماجه په روايت

۳- دکامیاب واده لپاره اسلام ضمانتونه توصیه کری او امر کوی چي دینداره خلکو ته ترجیح ورکړی. تشویقوي ترڅو مینه ناکه او زیروونکي ښځه نکاح کړی. هغې ښځې ته چې رېبار ولیري، کتلو ته یې اجازه ورکوي او د عمر نژدیروالی تشویقوي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «فاظفر بذات الدین» یعنی د دینداره نارینه وو او ښځو په وادونو کې کوښښ وکړی. (متفق علیه له ابی هریره خخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «تزووجوا الودود الولود» یعنی مینه ناکي او زیرینده ښځې په نکاح واخلی. (د نسائی او ابوداود په روایت له معقل بن یسار خخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إذا خطب أحدكم المرأة فان استطاع أن ينظر منها إلى ما بعده إلى نكاحها فليفعل» یعنی که څوک له تاسو څخه غواړي چې چا سره واده وکړي، که غواړي پدې اړوند هغې ته وگوري نو باید دا کار وکړي. (د ابوداود په روایت له جابر خخه)

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «أنظر إليها فذلك أحرى أن يؤدم بينكما» یعنی هغې ته وگوره (هغې ښځې ته چې غواړي واده ورسره وکړي) ځکه چې دا کار د گډ ژوند د دوام لپاره ښه او بهتره دی. (د ترمذی نسائی او ابن ماجه په روایت له مغیره بن شعبه خخه)

● «خطب أبو بكر وعمر رضي الله عنهما فاطمة (بنت النبي ﷺ) فقال: إنها صغيرة. فخطبها على فزوجها منه» یعنی حضرت ابوبکر او عمر (رض) حضرت رسول الله ﷺ ته د بی بی فاطمی لپاره رېباری ولیرله، پیغمبر ﷺ وفرمایل هغه وړه ده، بیا حضرت علی کرم الله وجهه دا کار وکړ، نو حضرت پیغمبر ﷺ هغه ورته په نکاح کړه. (د نسائی په روایت له بریده خخه)

۳۱- اسلام دنسل دروغتیا ضمانت کوی او امر کوی ترڅو ښی جوړی څانته

وتاکي.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمائي: «تَخَيَّرُوا لِنُطْفِكُمْ» يعني دخپل نسل دښه والي لپاره ښې جوړي وټاکي. (د ابن ماجه، دارقطني او حاکم په روايت له بي بي عايشي څخه)

۳۲- اسلام جنسي فعاليت او خوند يوازې د واده په چوکاټ کې جايز بولي. بيرون له واده څخه هر ډول خوند اخستني ته تيري او ناجايز وايي.

- الله تعالى (ج) فرمائي: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ؛ إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ؛ فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ﴾ (المؤمنون: ۵-۷) يعني مسلمان هغه دي چې خپل د شرم ځايونه خوندي ساتي مگر له خپلو جوړو يعني هميرمنو او وينځو څخه، پدې صورت کې هغوی ملامت ندي، هر څوک چې پرته لدې وغواړي نو هغوی تيري کونکي دي.

۳۳- اسلام په داسې حال کې چې جنسي خوند او لذت په واده پورې اړوند او منحصر بولي، هغه عملي بولي چې ښځه او ميره په هغې سره د اجر او ثواب وړ گرځي او وصيت کوي چې مخکې له جماع يا جنسي نژدې والي څخه بايد ملاطفت، نرمي، مستي کول وشي او را پارول تحريک شي او امر کوي چې هر يو ستاسو ميره وي که ښځه د بل د شهوت دريا پاريدلو پورې انتظار وباسي.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمائي: «وَفِي بُضْعٍ أَحَدُكُمْ صَدَقَةٌ» قالوا: يا رسول الله أيأتي أحدنا شهوته ويكون له فيها أجر؟ قال: «أرأيتم لو وضعها في الحرام أكان عليه وزر؟ فكذلك إذا وضعها في الحلال كان له أجر» يعني ستاسو د هريوه په جماع کولو کې صدقه ده. اصحابو وويل چې اې د خداي پيغمبره! که يو څوک خپل شهوت رفع کړي په هغې کې صدقه شته؟ ويي فرمايل: تاسو څه وايي که څوک هغه په حرامه ليار کې مصرف کړي آيا هغه ته به گناه وي؟ او که هغه په حلال کې مصرفوي، نو هغه ته ثواب او اجر شته. (دمسلم په روايت له ابوذر

خو که خوګ لډې کار څخه سرغړونه کوي او له عاقبت سنجې پرته په مادي خوندونو کې ډوبېږي په ژوند کې يې دروغتيا مخالفه لياره خپله کړه، دمخدره موادو، دخانياتو او نشه ايزو موادو په گرداب کې ډوب شو، په چاغوونکو خوړو کې يې زياتي وکړ او شديدو نفسي انفعالاتو ته يې تن کيښود، دنفس په راحت کې يې زياتي وکړ او د چاپيريال په ککړوالي کې يې پراخه ونډه واخسته نو هيڅ د حيرانتيا ځای ندی چې موازنه له منځه ځي او بدن يې دخپلو اعمالو مطابق په ډول ډول ناروغيو اخته کيږي. او دخداي (ج) د آيت مطابق ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ په هغو ظلم ندی شوی بلکې هغو پخپله پر ځان ظلم کړيدی.

په نړۍ کې د علم او تکنالوژۍ د حيرانوونکي او چټک پرمختګ سره داسې گمان او انتظار کيده چې د ناروغيو د ژر تشخيص او ښې معالجې پر بنسټ بايد ناروغي ورځ په ورځ کمې شوې او له منځه تللې وای او بډای هيوادونه بايد دروغتيا له نعمت او عافيت څخه زيات برخه من شوي وای. خو په خواشينۍ سره چې داسې ونشو بلکې يوې ډول ناروغي د بلې ځای ونيو او دناروغي لور د عافيت او دروغتيا د وړو لوګولو ته دوام ورکړ. احصائينې ښي چې دروغتيا مخالف- د ژوند تګ لارې په پرمختللې او متمدنې نړۍ کې ددې ناروغيو د پيداېښت لمرۍ درجه مسئول دي. ددې ناروغيو څخه د ژغورنې هيڅ ليار نشته مګر دا چې ددې ناوړه تګ لارو او سلوک څخه ډډه وشي او هغه ليارې چارې غوره شي چې د ژوندانه لپاره ګټورې او مناسبې وي.

دلرنيو روغتيايي مراقبتونو تګ لار دخلکو دروغتيايي وضعې دښه والي لپاره د لارښوونې مهمه وسيله ده او هغه عبارت ده دروغتيايي معلوماتو څخه. زمونږ مقصد لدې معلوماتو څخه خلکو ته دروغتيايي رسالو رسول دي چې هغوی بيا په خپل وار هغه معلومات نورو ته وررسوي لکه ښوونکي په ښوونځي کې شاگردانو ته، د قبيلې مشر خپلې قبيلې ته، ښځه په کور کې خپلو ماشومانو او کورنۍ ته، ارباب په خپلو مربوطاتو کې، خطيب او امام په جومات کې، کشيش او راهب پخپله کليسا کې... خو تر هر څه

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « لا يَقَعَنَّ أَحَدُكُمْ عَلَى امْرَأَتِهِ كَمَا يَقَعُ الْبَعِيرُ وَلِيَكُنْ بَيْنَهُمَا رَسُولٌ » قيل: وما الرسول؟ قال: القُبلة والكلامُ » يعني: له تاسو څخه څوک بايد له خپلې ښځې سره داسې جماع ونکړي لکه اوښ يې چې کوي. بايد چې د ښځې او ميره ترمنځ وسيله او رسول موجود وي. پوښتنه وشوه چې دا رسول او وسيله څه شی ده؟ ویی فرمایل: ښکلول او خبرې کول. (ددیلمی په روایت په الفردوس کې)

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « إِذَا جَامَعَ أَحَدُكُمْ امْرَأَتَهُ فَلْيَصْطِقْهَا ، فَإِنْ قَضَىٰ حَاجَتَهُ قَبْلَ أَنْ تَقْضِيَ حَاجَتَهَا فَلَا يُعْجَلْهَا حَتَّىٰ تَقْضِيَ حَاجَتَهَا » يعني: څوک له تاسو څخه چې دخپلې ښځې سره جنسي نژدېوالی کوي بايد چې مينه او ملاطفت وکړي او مهر وکړي پدې ډول چې که چيرې دميره حاجت (شهوت) مخکې روا کيږي نو بايد چې بيره ونکړي ترڅو چې د ښځې حاجت يې هم روا شي. (په مصنف کې د ابويعلی او صنعانی په روايت له انس څخه)

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿ وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ ﴾ (البقره: ۲۲۸) يعني د ښځو هم حق دئ په ميړونه لکه همغسې چې ميړونه په ښځو حق لري.

۳۴- اسلام جماع کول د حيض په وخت کې حرام بولي او هر جنسي حالت مباح بولي پدې شرط چې په مخصوص محای (فرج) کې وي.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿ فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ ﴾ (البقره: ۲۲۲) يعني د حيض په وخت کې له ښځو سره له جماع کولو څخه ډډه وکړی.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿ نَسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَاتُّوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ ﴾ (البقره: ۲۲۳) يعني ستاسو ښځې ستاسو د کرنې د ځمکو په څير دي تاسو چې په هر ډول غواړی هماغسې کرنه وکړی.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمائی: « لا تأتوا النساء في أدبارهن » یعنی دنبخو سره په مقعد کې جماع (لواطت) مه کوی. (دشافعی په روایت له خزیمه بن ثابت او قواه او دابن حبان په تصحیح)

۳۵- اسلام سره ددې چې زیږول دواده اساسي مقصد بولي او اولاد الهی نعمت شمیري خوبیا هم د کورنۍ تنظیمولو ته اجازه ورکوي او د دواړو خواوو یعنی میره او ښځې په موافقې سره دامیندواری څخه مخنیوي کولو ته اجازه ورکوي او په مقابل کې کوښښ کوي ترڅو نه زیږنده ښځه معالجه کړي چې د اولاد خاونده شي.

● الله تعالی (ج) فرمائی: ﴿ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَنْفُسِكُمْ اَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ اَزْوَاجِكُمْ بَنِيْنَ وَحَفَدَةً وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ، اَبَّالْبَاطِلِ يُؤْمِنُوْنَ وَبِنِعْمَةِ اللّٰهِ هُمْ يَكْفُرُوْنَ ﴾ (النحل: ۷۲) ستاسو له خپل جنس څخه یې جوړې درته پیدا کړې، له ښځو څخه یې درته اولادونه او لمسي پیدا کړل، له پاکو څیزونو څخه یې درته روزي درکړه، آیا بیا هم تاسو په باطل ایمان راوړئ او دخدای له نعمتونو څخه کافر کیږئ؟

● حضرت رسول الله ﷺ فرمائی: « تزوجوا الودود الولود » یعنی دمینه ګرکو او زیږنده ښځو سره وادونه وکړئ. (دنسائی او ابوداوود په روایت له معقل بن یسار څخه)

● الله تعالی (ج) فرمائی: ﴿ وَزَكَرِيَّا إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ: رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِيْنَ ﴾ (الانبیاء: ۸۹) او زکریا په یاد راوړی چې خپل رب ته یې دعا وکړه چې ما یوازی مه پرېږده او ته بهترین وارث یې.

● له جابر څخه روایت دی چې د حضرت رسول الله ﷺ په وخت کې به یې عزل (دمنی توپول له فرج څخه بهر) کاوه او قرآن نازلیده او وایي چې دا خبره پیغمبر ﷺ ته ورسیده هغه ﷺ مونږ لدې کاره څخه منع نکړو. (دبخاری، مسلم نسائی او ترمذی په روایت له جابر څخه).

● له جابر څخه بل روايت دئ چې يو څوک حضرت، پيغمبر ﷺ ته راغئ او ويې ويل: زه يوه وينځه لرم چې زمونږ خدمت کوي او اوبه را کوي او زه ورسره جماع هم کوم خونه غواړم چې هغه اميندواره شي. ويې فرمايل که غواړې عزل وکړه، ځکه هغه څه چې په تقدير کې وي هغه راتلونکي دئ. (دمسلم، ابوداود، بيهقي او احمد په روايت له جابر څخه).

۳۶- اسلام امر کوي چې دښځې او ميره ترمنځ اړيکي بايد تراحم، مينې او مشورې پر بنسټ وي چې دا کار دميره او ښځې او همدارنگه دکورنۍ دنورو غړو دروحي روغتيا ضامن ده.

● الله تعالى (ج) فرمايې: ﴿وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ (الروم: ۲۱) يعنې ستاسو ښځې او ميره ترمنځ يې مينه پيدا کړيده.

● الله تعالى (ج) فرمايې: ﴿وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ (النساء: ۱۹) يعنې دخپلو ښځو سره په نيکۍ سره ژوند وکړي.

● الله تعالى (ج) فرمايې: ﴿وَاتَّقُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ﴾ (الطلاق: ۶) يعنې پخپلو کې په نيکۍ سره مشوره وکړي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايې: «خَيْرُكُمْ خَيْرُكُمْ لِأَهْلِهِ» يعنې ستاسو څخه غوره او بهترين هغه دئ چې په خپله کورنۍ کې ښه او غوره وي. (د ابن ماجه په روايت له ابن عباس او د ترمذي په روايت له بي بي عايشې څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايې: «لَا تَحْمِلُوا النِّسَاءَ عَلَى مَا يَكْرَهُنَّ» يعنې هغه څه چې دښځو بد ځنې راځي هغو ته يې مه مجبوروي. (دمصنف عبدالرزاق په روايت له عكرمه څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايې: «خِيَارُكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَائِهِمْ» يعنې ستاسو څخه ښه هغه څوک دئ چې له خپلې ښځې سره ښه کوي. (د ترمذي په روايت له ابې هريره څخه او وايي چې حسن حديث دئ).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «استوصوا بالنساء خيراً» يعني خپلو ښځو ته په نيکۍ سره وصيت وکړي. (متفق عليه له ابی هريره څخه).

۳۷- اسلام امر کوي چې له فحشاً لکه زنا او لواطت څخه ليرې اوسي.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطْنٌ﴾ (الانعام: ۱۵۱) يعني څرگندو او پټو فواحشو ته مه نژدې کيږي.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَلَا تَقْرُبُوا الزِّنَىٰ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً﴾ (الاسراء: ۳۲) يعني زنا ته مه نژدې کيږي، ځکه چې هغه فحشاء ده.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ﴾ (الاعراف: ۸۱) يعني تاسو د شهوت درفع کولو لپاره ځي دنارينه وو په لور نه د ښځو په لور، نو تاسو تيرځ کوونکي قوم ياست.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إِنْ أَخُوفَ مَا أَخَافَ عَلَى أُمَّتِي عَمَلُ قَوْمِ لُوطٍ» خطرناکترين څيز چې پخپل اُمت ويريږم هغه د لوط د قوم عمل دی. (دا بن ماجه او بيهقي په روايت له جابر بن عبد الله څخه).

۳۸- ښځې تر نارينه ووزياتې ناروغيږي ځکه چې په داسې څيزونو اخته کيږي چې بدن يې کمزوری کوي نو لدې کبله اسلام وصيت کوي چې هغوته دې پاملرنه وشي او دهغو د حق په ورکولو کې تشديد کوي. بشپړه روغتيا دهغوی حق ده او لازمه ده چې داکار وشي.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَىٰ وَهْنٍ﴾ (القمان: ۴۰) يعني مور يې هغه کمزورۍ په کمزورۍ حمل کړيدی.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعْرِجُ حَقَّ الضَّعِيفِينَ: الْيَتِيمَ وَالْمَرْأَةَ» يعني ای ربه زه د دوه کمزورو له حق څخه په تنگ يم يو ښځه او بل یتیم. (د نسائي په روايت له ابی شريح خويلد بن عمرو الخزاعي څخه. دا حسن حديث دی).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «استوصوا بالنساء خیر» یعنی ښځو ته په نیکي وصیت وکړی. (متفق علیه له ابوهریره څخه)

۳۹- اسلام په هر علت چې وي د ښځې د بدن زشت کولو ته اجازه نه ورکوي نو ځکه د هغه له بدن څخه د کوم څيز پرېکول د ختنې په نامه د خلق الله تغير دئ او د هغه فاعل ملعون دئ. دين دې کار ته اجازه نه ورکوي او مخصوصاً چې بيا ښځه په ډول ډول ناروغيو اخته کيږي.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَإِنْ يَدْعُونَ إِلَّا شَيْطَانًا مَّرِيدًا، لَعَنَهُ اللَّهُ، وَقَالَ لَا تَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبَادِكَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا، وَلَا ضَلَّيْنَهُمْ وَلَا مُمِيزِينَهُمْ وَلَا مَرْئِيَهُمْ فَلْيُبَيِّتْ كُنَّ آذَانَ الْأَنْعَامِ وَلَا مَرْئِيَهُمْ فَلْيَغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللَّهِ﴾ (النساء: ۱۱۷-۱۱۹) یعنی مشرکان عبادت نه کوی مگر د شیطان رتل شوي. لعنت د خدای دې وی پر هغه او ویل شیطان چې ستا له بنده گانو څخه به یوه ټاکلی برخه اخلم او بی لاری کوم به یې، هغوی به په باطلو هیلو کې واچوم او امر به وکړم چې سوري کړی د حیواناتو غوږونه او امر به وکړم چې خدایي خلقت ته بدلون ورکړی.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «لعن الله ... المغيّرات خلق الله» یعنی لعنت د خدای پر هغو ښځو دئ چې خلق الله ته تغير ورکوی. (متفق علیه له ابن مسعود څخه).

۴۰- اسلام له تپو څخه ماشوم ته شیدې ورکول تشویقوي یعنی د ماشوم روغتیا په خوړو سره ښه خوندي کوي. د مور دروغتیا په منظور د امیندواریو ترمنځ فاصله توصیه کوي او سربیره پر هغو د مور او ماشوم دروغتیا ساتنې په منظور د امیندواریو په تنظیمولو کې هېڅ ممانعت نه کوي.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ﴾ (البقره: ۲۳۳) یعنی میندې دې ماشومانو ته تر دوه کلونو پورې شیدې ورکړي.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَفَصَّالَةٌ فِي عَامِينَ﴾ (لقمان: ۱۴) او له شیدو
 څخه د ماشوم بیلول پس له دوه وو کلونو دی.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «اعزل عنها إن شئت» یعنی که غواړې عزل
 (د مني تویول بیرون له فرج څخه) وکړه. (دمسلم، ابوداود، بیهقي او احمد په روایت له
 جابر څخه).

**۴۱- جنین په اسلام کې د ژوند حق لري. دهغه وژنه په هېڅ ډول جواز نلري. حتی
 که موږ د کوم جرم په اساس په اعدام محکوم شوي وي د حمل په لرلو سره
 حکم په تعویق اچول کېږي ترڅو ولادت وکړي او حتی چې هغه ماشوم ته
 شیدې ورکړي.**

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي
 الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا﴾ (المائدة: ۳۲) هر څوک چې ووژني بل
 بی له عوضه او پرته له فساد په ځمکه کې، داسې ده لکه چې ټول خلک یې
 وژلي دي.

● قال ﷺ في شأن الغامدية لوليها: «احسن إليها فإذا وضعت فاتني» یعنی
 حضرت رسول الله ﷺ د غامديه په هکله دهغه ولي ته داسې وفرمايل: هغې
 سره نیکي وکړي چې حمل یې خلاص شي او بیایې ماته راوړي. (دمسلم په روایت
 له عبد الله بن بريدة څخه).

**۴۲- ماشومتوب په اسلام کېږي د خوښيو، نیکمرغيو او محبت دنیا ده چې
 خدای (ج) په هغې سره سوگند يادوي دهغو په هکله فرمایي چې هغوی
 دسترگو درنايي زیری او د دنیا ښکلا دي.**

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ
 وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدَ﴾ (البعد: ۱-۳) یعنی قسم يادوم پدې ښار یعنی مکې مکرمې
 چې ته به حلال شی پدې ښار او قسم يادوم په زیروونکي او په هر څه چې یې

زیرولی یعنی اولاد.

● الله تعالى (ج) فرمائی: ﴿يَا زَكَرِيَّا إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ﴾ (مریم: ۷) یعنی ای ذکریا مونبر تا ته دزوی زیری در کوو.

● الله تعالى (ج) فرمائی: ﴿فَبَشِّرْنَا هَا بِإِسْحَقَ وَمَنْ وَرَاءَ إِسْحَقَ يَعْقُوبَ﴾ (هود: ۷۱) یعنی مونبر دابراهم دبنخی اسحق ته او وروسته له اسحق خخه یعقوب ته زیری ورکر.

● الله تعالى (ج) فرمائی: ﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ﴾ (الفرقان: ۷۴) یعنی ای زمونبر ره راو بخنبه مونبر ته دسترگورنایی زمونبر دبنخو او زمونبر دبچیانو.

● الله تعالى (ج) فرمائی: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ (الكهف: ۴۶) یعنی مال او زامن ددنیوی ژوندانه بنکلادی.

۴۳- دماشوم روغتیا رحمت او لازمی ده، هغه ضایع کیدل یعنی دروغتیا له منځه تگ یی کبیره گناه ده.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمائی: «لَيْسَ مَتْنًا مِنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا» یعنی زمونبر خخه ندی هغه څوک چې زمونبر په ماشومانو رحم ونکړی. (دابوداوود په روایت له عمرو بن شعيب خخه دنيکه په خوله یی دا حسن حدیث دی)

● حضرت رسول الله ﷺ فرمائی: «كَفَى بِالْمَرْءِ إِثْمًا أَنْ يَضَيِّعَ مِنْ يَقْوَتِ» یوه کس ته همدا گناه بس ده چې هغه کس چې نفقه یی ورپه غاړې ده ضایع کړي (صحیح حدیث دابوداوود په روایت له عبدالله بن عمرو خخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمائی: «وَالرَّجُلُ رَاعٍ فِي أَهْلِهِ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ، وَالْمَرْأَةُ رَاعِيَةٌ فِي بَيْتِ زَوْجِهَا وَوَلَدِهِ وَمَسْئُولَةٌ عَنْ رَعِيَّتِهَا» یعنی نارینه په کور کې سرپرست دی او دخپل عیال او لاس لاندې کسانو مسئولیت ورپه غاړه دی او ښځه دمیره په کور کې ساتونکې ده او د لاس لاندې کسانو مسئوله ده.

(متفق عليه له عبد الله ابن عمر خه)

● حضرت رسول الله ﷺ فرمائی: «من كانت له أنثى فلم يئدها ولم يهنها ولم يؤثر ولده (يعنى الذكور) عليها ادخله الله الجنة» شوک چي لورولری او هغه ژوندی بنځه نکړی او بدورد هم ورته ونه وایی او خپل زوی هم تر هغې لورونه بولی، خدای (ج) هغه جنت ته ورننه باسي. (دابوداود په روایت له ابن عباس خه)

۴۴- د ماشومانو دروغتیا یی ساتنې څخه یو هم دوژونکو ناروغیو څخه مخنیوی یا وقایه ده. پدی کار کې تنبلی او بې غوري دهغو یو دول ضایع کول دي حتی چې وژل یې دي، او دا څرگند زیان او ضرر حسابیږي.

● الله تعالی (ج) فرمائی: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾ (الانعام: ۱۴۰) یعنی په تحقیق سره چې زیانمن شول هغه کسان چې خپل اولاد ونه یې په ناپوهۍ سره ووژل.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمائی: «کفى بالمرء إثماً أن يضيع من يقوت» یعنی یو کس ته همدا گناه بس ده چې خپل نفقه خور ضایع کړي. (صحيح حديث دی دابوداؤد او نورو په روایت له عبد الله بن عمرو خه).

۴۵- معيوبين د ټولنې کمزوره او ضعيف جزء دي، جواز نلري چې دهغوی رواني یا روحي روغتیا استهزاء او مسخره شي. دهغو سره مرسته په بیلابیلو لارو چارو لازم ده تر څو روغ، او د ټولنې صالح غړي شي.

● الله تعالی (ج) فرمائی: ﴿لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ﴾ (الحجرات ۱۱) یو قوم دې په بل استهزاء او تمسخر نه کوي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمائی: «وتهدى الأعمى» یعنی ړندو کسانو ته لارښوونه وکړی. (د احمد په روایت له ابی ذر خه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمائی: «وَتُسَمِّعُ الْأَصَمَّ وَالْأَبْكَمَ حَتَّى يَفْقَهُ» کنو او گونگو کسانو ته واوروی تر څو پوه شي. (د احمد په روایت له ابی ذر خه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «وَبَصُرُكَ الرَّجُلُ الرَّدِيءُ الْبَصْرَ لَكَ صَدَقَةٌ»
 دکم بینا کسانو لار بنسوونه درته صدقه ده. (دترمذی او بخاری په روایت په ادب
 المفرد کې او دابن حبان په روایت له ابی ذر خه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «وَتَرْفَعُ بِشْدَةً ذِرَاعَيْكَ مَعَ الضَّعِيفِ»
 دبی وزلوسره دمرستی لپاره لستونې بروه. (داحمد په روایت له ابی ذر خه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «تُعِينُ صَانِعًا أَوْ تَصْنَعُ لَأُخْرَقَ»
 جوړوونکی سره مرسته وکړه یا خشي چې او بی باید خیرې نه شي. (دبخاری په
 روایت له ابی ذر خه).

٤٦- دمسلمان لپاره جواز نلري چې هغه لپارو ټاکي چې په خطر او هلاکت
 ختمیږي لکه ځان او کورني مخامخ کول له اور سره، یا دڅورو مخامخ کول له
 چتلیو سره او یا هم ځان مخامخ کول له ډول ډول بلاګانو او مصیبتونو سره
 لکه ترافیکي پیښې.

● الله تعالیٰ (ج) فرمایي: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ (النساء: ٢٩) یعنی خپل
 ځانونه مه وژنی.

● الله تعالیٰ (ج) فرمایي: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ (البقرة: ١٩٥)
 یعنی ځان په خپل لاس په هلاکت کې مه اچوی.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إِذَا عَرَّسْتُمْ فَاجْتَنِبُوا الطَّرِيقَ فَإِنَّهَا طُرُقُ
 الدَّوَابِّ وَمَأْوَى الْهَوَامِّ بِاللَّيْلِ»
 وکړی ځکه چې هغه په شپه کې دحيواناتو او حشراتو لپاره ده. (دمسلم په روایت له
 ابو هريره خه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْيَنْفُضْ فِرَاشَهُ
 بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَا خَلْفَهُ عَلَيْهِ»
 پخپل بستر کې بيدیږی باید چې هغه بڼه وغوروی ځکه چې نه پوهیږی چې

ستاسو په غيا ب کي به څه څه شيان هلته ول. (متفق عليه له ابي هريره څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايي: «إِنَّ هَذِهِ النَّارَ عُدُولُكُمْ فَإِذَا نَعْتُمْ فَأُطْفِئُوهَا عَنْكُمْ» يعني اودا اور د بنمن دي، کله چې بیدیدی، هغه مړ کړی. (متفق عليه له ابي موسیٰ څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايي: «أُطْفِئُوا الْمَصَابِيحَ إِذَا رَقَدْتُمْ، وَغَلِّقُوا الْأَبْوَابَ، وَأَوْكُوا الْأَسْقِيَةَ، وَخَمَّرُوا (غَطُّوا) الطَّعَامَ وَالشَّرَابَ» يعني کله چې بیدیدی، خراغ مړ کړی، دروازي وتړی، د خوړو او اوبو لوبڼي وپوښی. (د بخاري په روايت له جابر څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايي: «لَا يَنْبَغِي لِمُسْلِمٍ أَنْ يُذِلَّ نَفْسَهُ» قالوا: وكيف يذل نفسه؟ قال: «يَتَعَرَّضُ مِنَ الْبَلَاءِ لِمَا لَا يُطِيقُهُ» يعني مسلمان ته نه ښايي چې ځان ذليل کړي. پوښتنه وشوه چې يو څوک څرنگه ځان ذليلوي؟ ويې فرمايل: خپل ځان دهغه مصيبت سره مخامخ کوي چې توان يې نلري. (د ابن ماجه او احمد په روايت له حذيفه څخه).

٤٧- په سفر کي بايد روغتيايي احتياطات وشي، په هغې کي نظافت او لازمه توبڼه په کار ده چې هغه له ناروغيو څخه وساتي. له ځانته تلنې څخه منع شويده او پکار ده چې ژر بيرته، راستون شي ځکه په هغې کي تکليف دي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايي: «السَّفَرُ قُطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ، يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ نَوْمَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ، فَإِذَا قَضَىٰ أَحَدُكُمْ نَهْمَتَهُ مِنْ سَفَرِهِ، فَلْيُعْجِلْ الرَّجْعَةَ إِلَىٰ أَهْلِهِ» يعني سفر داوړ يوه توتو ده چې د مسافر خوب، خوراک او څښاک منع کوي، همدا چې د چا ضرورت په سفر کي روا شو نو بايد ژر خپلې کورنۍ ته راستون شي. (متفق عليه له ابي هريره څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايي: «... فَأَصْلِحُوا رِحَالَكُمْ» يعني د سفر وسايل مو اصلاح کړي. (د ابوداود او احمد په روايت له ابی درداء څخه).

دمخه ددې رسالو برابرول په داسې عام ساده او واضح ډول ډیر مهم او ضرور دي چې خلکو ته قناعت ورکړای شي او عملي کول یې آسانه وي. د خدای (ج) احسان پر مونږ او خلکو دادی چې ددې سیمې اوسیدونکي د دین دعوت کوونکو ته احترام لري او خبرې یې د زړه په غوږونو اوږي. دیني لارښوونې چې د ژوندانه کړو وړو او تگ لارې سره اړیکې لري ډیرې زیاتې او عملي دي لکه په خوراک او څښاک کې زیاتې یا اسراف نه کول، دخلکو د ناوړه کړو وړو له امله په وچه او اوبو کې د فساد دراپیدا کیدو څخه دمخ نیوې په غرض ځنې بندیزونه لگول، د قوي یا غښتلي مسلمان غوره والی پر ضعیف یا کمزوري مسلمان باندې... چاته له ضرر رسولو څخه منع کول او د ضرر جزا په ضرر نه ورکول، ځان او نورو ته اذیت او آزار نه رسول او نور... اسلامي لارښوونې او توجیهات خورا زیات دي چې انسان د ژوند اصلي لپارې ته رابولي او هر گام یې صحیح کوي. تر ټولو مهم څیز چې د انسان انسانیت ته رښتینولي بخښي دادی چې پخپله اراده او عزم کې آزاد وي، هغه به هله پخپله مناسبه پریکړه کې بریالی وي چې تر څیرنې او بحث لاندې مسئله ورته په بشپړ ډول څرگنده وي، دهغه ښیښې او نیمگړ تیاوې ورته روښانه او گټې او ضررونه یې ورته څرگندوي دا د دیني علماوو دنده او مسئولیت دی چې دې ډول کسانو ته لازم معلومات او لارښوونې په ساده او واضح کلمو په تفصیل سره بیان کړي.

لدې کبله د نړیوال روغتیا یې سازمان د ختیځې مدیترانې سیمه ایز دفتر، د طبي علومو اسلامي سازمان او د اسلامي تمدن د څیړنو له شاهي انجمن څخه دا غوښتنه وکړه چې پدی اړوند یو کنفرانس راوغوښتل شي ترڅو په هغې کې د فقیهو یوه ډله او د موضوع متخصصین برخه واخلي. دهغو د ناستې او بحثونو په نتیجه کې داسې مفصل علمي مواد برابر شي ترڅو د ژوندانه هغه غوره ایجابي تگ لار چې دین پرې امر کوي راڅرگنده کړي چې پیروانو ته یې بهبودي او دروغتیا ساتنه ورپه برخه کړي او هم د ژوند ناوړه او سلبي لپار او سلوک ورپه گوته کړي چې دین له هغه څخه منع کړې، او ډډه کول له هغو نه، انسان په ناروغیو له اخته کیدو څخه ژغوري.

زمونږ ورور استاد ډاکټر هواري اساسي کار په څو پاڼو کې ترتیب او د ځینو لمړنیو

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾ (البقره: ۱۹۷)
په سفر کې له ځان سره توبنه واخلي او ډیره بڼه توبنه تقوی ده.

● «نهی رسول الله ﷺ عن الوحدة: أن يبيت الرجل وحده أو يسافر وحده» یعنې رسول الله ﷺ یوازیتوب څخه منع کړیده. له یوازی بیدیدو او یوازی په سفر تلو څخه یې منع کړې (دامام احمد په روایت له ابن عمر څخه او صحیح سند په شرط البخاری کې).

۴۸- خوب دخدای (ج) دلطف او مهربانی نښانه ده او اسلام امر کوي چې لدې نعمت څخه گټه واخلي په خاصه توگه د شپې لخوا تر څو جسم او روح دواړه استراحت او آرام وکړي.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ﴾ (يونس: ۶۷)
یعنې شپه یې تاسو ته پیدا کړه چې پکښې استراحت وکړئ.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾ (الروم: ۲۳) دخدای (ج) د قدرت له نښانو څخه ستاسو خوب په شپه او ورځ کې دی، غوښتنه دهغه تعالى له فضل څخه ده.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِبَاسًا وَالنَّوْمَ سُبَاتًا﴾ (الفرقان: ۴۷) یعنې تاسو ته یې شپه جامې او خوب یې راحت پیدا کړ.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «... ونم، فان لجسدك عليك حقا» یعنې بیده شه ځکه چې جسم دې پر تا حق لري. (دمسلم په روایت له عبدالله بن عمرو څخه).

۴۹- اسلام په کورنۍ او ټولنه کې روحي روغتیا د اسلامي تگ لپارې پیروي بولي او دا هغه تگ لار ده چې غالمغال او جنگ وجدال پکښې نشته دخدای (ج) قضا او قدرت ته تشویق پکښې دی. دستونزو په وخت کې غمگین مه اوسی، صبر او حوصلې ته بلنه ورکوي، دخدای (ج) په ذکر سره د مرستې غوښتنه او غضب نه کول دي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « لا تباغضوا ولا تحاسدوا ولا تدابروا ولا تقاطعوا » يعني مه غيبت کوی، مه دښمني، نه حسد او کینه او نه مقاطعه. (متفق علیه له انس خخه).

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَأَ أَهَآ، إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ... لَكَيْلًا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ ﴾ (الحديد ۲۲ - ۲۳) ټول مصيبتونه او ستونزې تاسو سره او يا كه ځمكې ته رسيږي دا ټول مخكې له مخكې ليكل شويدي او دا كار خداي (ج) ته آسانه دي چې كوم شي چې ستاسو له لاسه ځي پري غمگين نشي.

● حضرت پيغمبر ﷺ فرمایي: « واعلم أنَّ ما أصابك لم يكن ليخطئك وما أخطأك لم يكن ليصيبك، واعلم أنَّ النصر مع الصبر، وأنَّ الفرج مع الكرب وأنَّ مع العسر يسرا » يعني پدې وپوهيږه! څه شي چې تاته دررسيږي تانه غلطوي او حتمي دررسيدونكې ده. كوم څه چې تاته ندي دررسيدلي، داسې نده چې گني ته يې غلط كړي يې او پدې هم وپوهيږه چې برياليتوب په صبر سره او پراخوالي په تكليف او تنگۍ سره ده، دهر څه سختۍ سره آساني هم شته. (پرته له ترمذي دجماعت په روايت له ابن عباس خخه).

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿ وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴾ (الشورى: ۴۳) يعني هر څوك چې صبر وكړي او عفو په بخښنه وكړي دا دمقصد يا هدف كار دي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « الصبر ضياءٌ » يعني صبر رڼايي او روښنۍ ده.

● حضرت پيغمبر ﷺ فرمایي: « من يتصَّبِرْ يُصَبِّرْهُ اللَّهُ » يعني څوك چې صبر وكړي، خداي (ج) هغه صبر كوونكي گرځوي. (دمسلم په روايت له ابی مالک الاشعري خخه).

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (الرعد: ۲۸)
يعني آگاه اوسي چې زړونه دخدای (ج) په یاد او ذکر سره آرامیږي.

● حضرت پیغمبر ﷺ فرمایي: «لَا تَغْضَبْ» مه په قهر پړه. (دبخاری په روایت له ابی هريره څخه).

۵- اسلام په بل چا ملنډې غنډې او دنورو بدن، روح، شرف او آبرو ته زیان رسول یې منع کړي او همدارنگه په خلکو باندې جبر، اکراه او غضب جایز نه بولي.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ﴾ (الحجرات: ۱۱)
يعني يو قوم دې په بل ملنډې نه وهي، امکان لري چې مسخره شوی قوم دخدای په نزد تر مسخره کوونکي قوم بهترو وي. او نه دی ښځې نورې ښځې تمسخر کوي، ښايي چې مسخره شوې ښځې تر مسخره کوونکو ښځو بهترې وي.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ (الهمزة: ۱) افسوس دې وی دهغه چا په حال چې عيب جويي او غيبت کوي.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَلَا يَغْتَبْ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾ (الحجرات: ۱۲) يو د بل غيبت مه کوی.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ (البقره: ۲۵۶) په دين کې اکراه او اجبار نشته.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾ (يونس: ۹۹)
يعني آیا ته جبر کوي؟ چې خلک ايمان راوړي؟

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿لَسْتُ عَلَيْهِمْ بِمُصِيطِرٍ﴾ (الغاشيه: ۲۲) ته دهغو په زړونو تسلط نلري.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « لا ضرر ولا ضرار » يعني نه چاته ضرر يا زيان رسول جواز لري او نه د ضرر عوَاب په ضرر ورکول. (د ابن ماجه او احمد په روايت له جابر الجعفي څخه او د دارقطني په روايت له عمرو بن يحيى څخه).

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بِغَيْرِ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَاِثْمًا مُّبِينًا ﴾ (الاحزاب: ۵۸) يعني: هغه څوک چې مسلمان نارينه او ښځې آزاروي حال دا چې هغوی کومه گناه ونلري، په تحقيق سره هغوی د څرگند بهتان او گناه، کوونکي دي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « اِنَّ اللهَ يُعَذِّبُ الَّذِيْنَ يُعَذِّبُوْنَ النَّاسَ فِي الدُّنْيَا » يعني خداي (ج) په آخرت کې هغو کسانو ته عذاب ورکوي چې خلکو ته يې په دنيا کې عذاب ورکړی وي. (د مسلم په روايت له هشام بن حڪيم بن خزام څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: « اِنَّكَ اِنْ اتَّبَعْتَ عَوْرَاتِ النَّاسِ اَفْسَدْتَهُمْ » يعني او که ته د خلکو د عورتونو پلټنه کوي، هغه فاسدوي. (د ابوداود په روايت په صحيح اسنادو سره له معاويه څخه).

۵۱- مسلمان د دځانياتو، نشه ايزو موادو او مخدراتو ډولونو څخه ډډه کوي. يعني هر هغه څه چې مال، جسم، عقل او نورو ته زيان رسوي چې تر ټولو بديي ټولنيز مفسد او ضررونه دي، منع کړيده.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا اِثْمٌ كَبِيرٌ ﴾ (البقره: ۲۱۹) يعني د شرابو او قمار د حکم په هکله له تا څخه پوښتنه کوي، ورته ووايه چې په هغو دواړو کې لويه گناه ده.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَّنَ وَاِلَّا اِثْمٌ ﴾ (الاعراف: ۳۳) يعني ووايه چې خداي (ج) څرگنده او پټه فحشاء او گناه حرام گرځولي.

● حضرت رسول الله ﷺ له هر نشه راوړونکي او د غېرو له سستونکي څخه منع

کړیده. (د احمد او ابو داود په روایت له ام سلمه څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «أَلَا إِنَّ كُلَّ مُسَكِّرٍ حَرَامٌ، وَكُلُّ مُخَدِّرٍ حَرَامٌ، وَمَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ حَرُمٌ قَلِيلُهُ، وَمَا خَمَرَ الْعَقْلَ فَهُوَ حَرَامٌ» یعنې آگاه یا خبردار اوسې چې هر نشه راوستونکې او د غرو سستونکې (مسکراو مخدر) حرام دى او هر څه چې نشه راوړلى کم او زیات یې حرام دى او هر شی چې عقل مختل کوي هغه حرام دى. (د ابونعیم په روایت له انس بن حذیفه څخه).

۵۲- اسلام د دځانیا توله استعمال سره مبارزه کوي او همدارنگه زیانونه او مفاسدي روغتیا ته ثابت کړيدي نو جواز نلري چې په استعمال سره یې ځانونه په هلاکت واچوي او مه نورو ته او په خاص ډول ماشومانو او امیندو اړه ښخو ته آزار رسوي.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾ (النساء: ۲۹) یعنې خپل ځان مه وژنئ.

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ (البقره: ۱۹۵) یعنې خپل ځان پخپله په هلاکت کې مه اچوي.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضِرَارَ» یعنې نه ضرر رسول جواز لري او نه د ضرر ځواب ورکول په ضرر سره. (د دارقطنی په روایت له عمرو بن یحیی او ابن ماجه او احمد په روایت له جابر الجعفی څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «مَنْ كَانَ يَوْمُنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلَا يُوْذُ جَارُهُ» یعنې څوک چې په خدای او د قیامت په ورځې ایمان لري نو باید خپل ګاونډي ته زیان ونه رسوي. (متفق علیه له ابی هريره څخه).

- الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ مَا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ (الاحزاب: ۵۸) یعنې څوک چې مسلمان نارینه او ښځې پرته له کومې گناه آزاروي، په تحقیق سره هغوی

د بهتان او څرگندې گناه کوونکي دي.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «لَا تُؤْذِ جَارَكَ وَلَوْ بِقِتَارِ قَنْدَرِكَ» یعنې خپل گاونډی مه اذیت کوه حتی د پخلي په بوی باندې. (په مکارم الاخلاق کې د خرائطي په روایت).

۵۳- اسلام دناروغیو په غرض په وقایي امر کوی او د طبیبانو د وصیت پر اساس یې لازم بولي. پدې وقایه کې د ساري ناروغیو ضد ستني او دناروغیو د سرایت له منبع څخه لرې والی شامل دي.

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «وَمَنْ يَتَوَقَّ الشَّرَّ يَوْقَهُ» څوک چې خپل ځان له شر څخه وقایه کړی، الله پاک هغه وقایه کوی. (د الخطیب په روایت په حسن اسناد و سره له ابی هریره څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «لَا ضَرَرَ وَلَا ضَرَارَ» یعنې چاته ضرر مه رسوی او ضرر په ضرر مه ځوابوی. (د دارقطنی په روایت له عمر بن یحیی او د ابن ماجه او احمد په روایت له جابر الجعفی څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «لَا عُدْوَى وَلَا طِيْرَةٌ» یعنې نه سرایت شته او نه بدفالی. (د بخاری په روایت له عبدالله بن عمرو او انس بن مالک څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «لَا يُورِدُ الْمَرِيضُ عَلَى الْمَصِحِّ» ناروغ دې پر روغ سړی نه ورننوځي. (د بخاری، مسلم، ابو داود او احمد په روایت له ابی هریره څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إِذَا سَمِعْتُمْ بِالطَّاعُونَ بِأَرْضٍ فَلَا تَدْخُلُوهَا، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا مِنْهَا» یعنې که مو واورید چې په کومه سیمه کې دوبا ناروغي خپره ده، هغې ته مه ورننوځي او که تاسی په دی سیمه کې وی چې وبا پکښې وي نو ورڅخه به نه وځئ. (د بخاری په روایت له اسامه بن زید څخه).

۵۴- اسلام دناروغیو په تداوي کولو امر کوي په خاص ډول دهغو ناروغیو چې

د پرمختګ او پراختیا په حال کې وي او دنورو خطرناکو ناروغیو سبب کیږي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «تداووا فان الله لم ينزل داءً الا انزل له شفاءً»
یعنې تاسو تداوي وکړئ ځکه خدای (ج) دهرې ناروغۍ لپاره علاج او شفاهم پیدا کړي. (دطبایسی په روایت له عبدالله خخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «لکل داء دواء، فاذا أصيب دواء الداء برأ باذن الله تعالى» یعنې هر درد درمل لري، کله چې دا درمل ناروغۍ ته ورورسېږي نو د خدای په ازاده شفا پیدا کوي. (داحمد او مسلم په روایت له جابر خخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «لا ينبغي للمؤمن أن يذل نفسه» قالوا: وكيف يذل نفسه؟ قال: «يتعرض من البلاء لما لا يطيقه» یعنې مسلمان ته نه ښایي چې ځان ذلیل کړي، پوښتنه وشوه سپری څرنگه ځان ذلیلوي ویې فرمایل ځان په داسې بلا کې اچوی چې توان یې نلري. (دابن ماجه او احمد په روایت له حذیفه خخه)

● حضرت رسول الله مبارک ته وویل شول: تاسو څه وایي که مونږ دم او دعا وکړو او یا ناروغۍ په دوا او پرهیز سره تداوی کړو، آیا دا څیزونه دالهی قدر او قضا ردوي؟ ویی فرمایل دا څیزونه پخپله دالهی دقضا او قدر له جملې څخه دي.
(دترمذی په روایت له ابی خزیمه خخه).

۵۵- اسلام د چاپیریال په ساتنې امر کوي. له تیري، زیاتي یا اسراف او طغیان څخه د طبیعت په استفاده او استعمال کې، میزان ته له پاملرنې پرته منع کوي. او له هغه فساد څخه چې د حیوان او نبات د هلاکت او مړینې سبب کیږي منع کوي او کرهڼې ته هڅونه کوي. هر څه چې د چاپیریال د اصلاح سبب کیږي هغه خوښوي، د ونو قطع کول او د حیواناتو وژل جایز نه بولي. د چاپیریال ککړتوب او د طبیعت ناوالتوب په هر ډول چې وي منع کوي او په نظافت یې امر کوي.

- الله تعالى (ج) فرمايى: ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ : أَنْ لَا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ﴾ (الرحمن: ٧-٨) يعنى خداى (ج) دمیزان تله پيدا کړې چې له هغو څخه تيرئ ونکړي.
- الله تعالى (ج) فرمايى: ﴿وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ﴾ (البقره: ٦٠) يعنى دځمکې پرمخ فساد مه راپيدا کوي.
- الله تعالى (ج) فرمايى: ﴿وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ : الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ﴾ (الشعراء: ١٥١-١٥٢) داسراف کونکو له اوامرو څخه پيروي مه کوي. دوى هغه کسان دي چې دځمکې په مخ فساد کوي.
- الله تعالى (ج) فرمايى: ﴿وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ﴾ (القصص: ٧٧) يعنى دځمکې پرمخ تباهي او فساد مه غواړئ.
- الله تعالى (ج) فرمايى: ﴿وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ ... وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ﴾ (البقره: ٢٠٥) يعنى که دځمکې دمخ ولايت ونيسي نو کوښښ مه کوي ترڅو په هغه کې فساد رامنځ ته کړي او نبات او حيوان هلاک کړي او خداى (ج) فساد نه خوښوي.
- حضرت رسول الله ﷺ فرمايى: «لَا يَغْرُسُ الْمُسْلِمُ غَرْسًا وَلَا يَزْرَعُ زَرْعًا فَيَأْكُلُ مِنْهُ إِنْسَانٌ وَلَا دَابَّةٌ وَلَا شَيْءٌ إِلَّا كَانَتْ لَهُ صَدَقَةٌ» يعنى مسلمان چې کوم نيا لگئ کښينوي او يا يوه دانه کړي، او انسان او حيوان له هغې څخه خه وخوري، هغه ورته صدقه ده. (دمسلم په روايت له جابر څخه).
- حضرت محمد ﷺ دمدينې منورې په بيلو بيلو برخو کې دونو وهل او دپانو شکول منع کړي و مگر هغه لښتې چې داوښتانو دلارته سمولو او پرمخ بيولو لپاره پکار و. (دابوداوود په روايت له عدی بن زيد څخه).
- رسول الله ﷺ دمدينې دونو وهل يا قطع کول منع کړي و. (دابوداوود په روايت له سعد بن ابوقاص څخه).

- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إِنِّي أَحَرَّمُ مَا بَيْنَ لَابَتِي الْمَدِينَةِ: أَنْ يُقَطَعَ عِضَاهَا أَوْ يُقْتَلَ صَيْدُهَا» يعني ما د مدينې دونو قطع كول او د مدينې د دوه غرونو تر منځ ښکار حرام کړئ دي. (دامام احمد په روايت له سعد بن ابوقاص څخه).
- په طايف کې د وچ د ناوې يا درې په هکله حضرت پيغمبر ﷺ فرمایي: «إِنَّ صَيْدَ وِجْ وَعِضَاهُ حَرَامٌ» يعني د وچ په وادي کې دونو قطع كول او ښکار كول حرام دي. (دامام احمد او ابوداود په روايت له زبير څخه).
- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «اتَّقُوا الْمَلَاعِنَ الثَّلَاثَ: الْبِرَازَ فِي الْمَوَارِدِ، وَقَارِعَةَ الطَّرِيقِ، وَالظِّلَّ» يعني دلغنت له درې سببونو څخه پرهيز اوډهه وکړي يو دخلکو داوبو خور يا اوبواخستنې په ځای کې بولې اوډ کې كول، بل په څلور لارو او لاسپورو ځايونو کې. (ابوداود په روايت له معاذ بن جبل څخه).
- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ صَدَقَةٌ» يعني دلاري څخه د آزاروونکي ليرې كول صدقه ده. (ابوداود په روايت له ابی ذر څخه).
- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «الْإِيمَانُ بَضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً... أَدْنَاهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ» يعني ايمان څو اويا شاخې ده، تر ټولو ټيټه شاخه يې دخلکو له لياري څخه د آزار ليرې كول دي. (دمسلم په روايت له ابی هريره څخه).
- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «عُرِضَتْ عَلَيَّ أَعْمَالُ أُمَّتِي: حَسَنُهَا وَسَيِّئُهَا، فَوَجَدْتُ فِي مَحَاسِنِ أَعْمَالِهَا: الْأَذَى يُمَاطُ عَنِ الطَّرِيقِ، وَوَجَدْتُ فِي مَسَاوِيءِ أَعْمَالِهَا النُّخَامَةُ تَكُونُ فِي الْمَسْجِدِ لَا تُدْفَنُ» يعني زما د اومت عملونه ماته تقديم شول چې ښه او خراب عملونه پکښې دي. د ښو عملونو په منځ کې مې يو هم دلاري څخه د آزار ليرې كول وليدل او د بدو اعمالو په جمله کې مې د پوزې داوبو اچول په جومات کې چې ښخ کړي يې نه وې. (دمسلم او ابن ماجه په روايت له ابی ذر څخه).
- حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «مَنْ قَطَعَ سِدْرَةً (يعني دون مُبَرَّرًا) صَوَّبَ اللَّهُ

رَأْسُهُ فِي النَّارِ» يعني ڇوڪ ڇڏي ونه بي ضرورت قطع ڪري، خداي (ج) يي سر په اور کي اچوي. (دابوداود په روايت له عبدالله بن حبشي څخه).

۵۶- اسلام د سپين پيرو او سپين سرو د بدني او روحي روغتيا ساتنې ته امر ڪري په خاص ڊول د ڪورني په چوڪاٽ کي ڇڏي پڊي کار کي د مشرانو احترام، اڪرام او احسان نغبتی دئ.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايی: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيَعْرِفْ حَقَّ كَبِيرِنَا» يعني زمونږ له ډلي څخه ندي هغه ڇوڪ ڇڏي په ڪشرانو ترحم او شفقت او د مشرانو حق ونه پيژني. (دابوداود په روايت له عمرو بن شعيب او د ترمذي په روايت ڇڏي د احسن حديث دئ).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمايی: «مَا أَكْرَمَ شَابٌّ شَيْخًا لِسِنِّهِ إِلَّا قَبِضَ اللَّهُ لَهُ مِنْ يَكْرَمُهُ عِنْدَ سِنِّهِ» يعني هر ځوان ڇڏي د زړو خلکو احترام دهغو د زړښت له کبله کوي، خداي (ج) داسې ڪسان گماري ڇڏي په پرمخ تللي عمر کي بيا دهغه احترام وکړي. (د ترمذي په روايت له انس څخه).

● الله تعالى (ج) فرمايی: ﴿إِنَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٌ وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا﴾ (الاسراء: ۲۳) يعني که چيري ستاسو والدين يعني مور او پلار او يا يوله هغو څخه ستاسو په وړاندي د زړښت عمر ته ورسيري، نو ورته اوف مه وايي، ورته مه په غصه کيږي، ښي نيکي خبرې ورسره وکړي.

● الله تعالى (ج) فرمايی: ﴿وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ (النساء: ۳۶) يعني پلار او مور سره احسان وکړي.

● الله تعالى (ج) فرمايی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا﴾ (العنکبوت: ۸) يعني انسانانو ته مو وصيت وکړ ڇي له مور او پلار سره نيکي وکړي.

موادو په برابرولو کې زمونږ ورور استاد ډاکټر محمد عبدالعال عثمان دهغه سره مرسته کړې او ونډه يې اخيسته ده. همدا ډول يو گڼ شمير پوه استادانو چې پدې کنفرانس کې يې برخه درلوده يوه اندازه دارزښت نه ډکې څيړنې پرې ورزياتې کړې او په پای کې پدې سره متفق شول چې دطبي علومو اسلامي سازمان دې هغه چاپ او خپور کړي هيله ده چې دکنفرانس دبحثونو او کړنلارو دا مجموعه انشاء الله ژر ديو کتاب په شکل چاپ شي.

وروسته تر هغو دنړيوالې روغتيايي ادارې منطقوي دفتر لازم وگڼله چې دغه لنډه رساله چې ستاسو په لاس کې ده ترتيب او خپره کړي نو ورور ډاکټر هواري يې پدې وگماره ترڅو دکنفرانس تر ټولو مهمې موضوعگانې چې نتيجه يې ته پرې رسيدلي دي لنډيز کړي. د اردن پوهنتون دشرعياتو دپوهنځي ځنې وروڼو دځينې حديثونو په څيړنې او راغونډولو لاس پورې کړ، چې استاد ډاکټر محمد هيشم خياط هم دا حديثو په څيړنې او راټولولو سره يوه جامع وثيقه په نهايي شکل وليکله. مونږ د رب تعالیٰ څخه دا استدعا او هيله لرو چې دروغتيايي لارښوونو له لړۍ څخه دغه کړۍ هم خلکو ته گټه ورسوي لکه چې نورو کړيو يې داهداف تر لاسه کړي دي. خداي (ج) دې ددې رسالې دمخونو په شمير دهغو گډون کوونکو او ترتيبوونکو ته اجر او ثواب نصيب کړي او الله بارک و تعالیٰ دې ټول بشریت ته دا بری وړ په برخه کړي چې ددې نیکو او گټورو لارښوونو څخه گټه واخلي دالله (ج) په دې وعدي چې: ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمَلُوا، وَلِيُوفِّيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ يعنې دهر چا لپاره دهغه دعمل او کار په اندازه درجې شته، او ترڅو چې خداي (ج) دهغو د اعمالو بشپړ ثواب ورکړي، په هغو ظلم نه کيږي.

ډاکټر حسين عبدالرزاق جزائري

لاسليک

۵۷- اسلام د آواز له لوریدلو، غالمغال او هرڅه چې دخلکو د زیان سبب شي، منع کوي او همدارنگه د تشدد له بیلابیلو ډولونو څخه یې منع کړیده.

● **الله تعالی (ج) فرمایي: ﴿وَاعْصِصْ مِنْ صَوْتِكَ، إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ﴾ (لقمان: ۱۹) آواز دی ټیټ کړه چې بدترین آواز د خړه آواز دی.**

● **حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «من ضارَّ أضر الله به، ومن شاقَّ شقَّ الله عليه»** یعنې څوک چې چاته ضرر رسوي، خدای (ج) هغه ته ضرر رسوي او څوک چې سخت گیری وکړي، خدای (ج) دهغه سره سخت گیری کوي. (د ابن ماجه او ابو داود په روایت له ابی صرمه څخه).

● **حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إِنَّ اللَّهَ يُبْغِضُ كُلَّ جَعْفَرِيٍّ (فَطَّ) جَوَاطٍ (جَمِيعٍ مَنُوعٍ) سَخَّابٍ (صَخَّابٍ) فِي الْأَسْوَاقِ»** یعنې خدای (ج) هر بدخلقه، بخیل او غالمغالی د بازار بدویني. (د ابن حبان په روایت له ابی هريره څخه).

● **حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «عليك بالرفق وإياك والعنف»** یعنې نرمي په ځان لازم وگرځوه اوله شدت څخه ډډه او پرهیز وکړه. (د بخاری په روایت له بی بی عایشې څخه).

● **حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «إِنَّ اللَّهَ رَفِيقٌ يَحُبُّ الرَّفْقَ، وَيُعْطِي عَلَى الرَّفْقِ مَا لَا يُعْطِي عَلَى الْعَنْفِ وَمَا لَا يُعْطِي عَلَى سِوَاهِ»** یعنې خدای (ج) نرم دی، نرم کسان خوښوي، هر څه چې ورکوي په نرمۍ یې ورکوي نه په شدت یا غیر له نرمۍ. (د مسلم په روایت له بی بی عایشې څخه).

● **حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ... مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقَهُ (غَوَائِلُهُ وَشُرُورُهُ)»** یعنې په خدای قسم دی چې ایمان نه راوړي... هغه کسان چې گاونډیان یې له ضرره څخه په امان کې نه وي. (متفق علیه له ابی هريره څخه).

۵۸- اسلام زده کړه تشویقوي او هغه دښمني او نارینه فريضه بولي. په هغه علم

ټينگار کوي چې گټور وي. دا پته نده چې زده کړه د شاگرد روغتيايي او مدني سطح لوړه بيايي.

● **الله تعالیٰ (ج) فرمایي:** ﴿هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الزمر: ۹) **يعني آيا پوه او ناپوهه برابر دي؟**

● **حضرت رسول الله ﷺ فرمایي:** «**طَلَبُ الْعِلْمِ فَرِيضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ**» **يعني د علم طلب او زده کړه پر هر مسلمان فرض ده.** (د ابن ماجه په روايت له انس بن مالک څخه).

● **حضرت رسول الله ﷺ فرمایي:** «**النَّاسُ عَالِمٌ وَمُتَعَلِّمٌ، وَلَا خَيْرَ فِيمَا بَعْدَ ذَلِكَ**» **يعني خلک يا عالم دي يا متعلم (زده کوونکي) لږ بهر خیر نشته.** (د دارمی په روايت له ابی دردا څخه).

● **حضرت رسول الله ﷺ فرمایي:** «**اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ**» **يعني اې خدايه تاته پناه دروړم له هغه علم څخه چې گټور نه وي.** (مسلم په روايت له زيد ابن ارقم څخه).

● **حضرت رسول الله ﷺ فرمایي:** «**إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّعَلُّمِ**» **يعني علم په زده کړی ده.** (د خطيب په روايت له ابی هريره څخه او حسن حديث دئ).

● **حضرت رسول الله ﷺ فرمایي:** «**عَلِّمُوا وَيَسِّرُوا وَلَا تُعَسِّرُوا وَبَشِّرُوا وَلَا تُنْفِرُوا**» **يعني د علم بنسونه وکړی، آسان گيري وکړی، سخت گيري مه کوی، زيری وړکړی، خلک له ځانه مه تپرا کوی.** (د بخاری په روايت په ادب مفرد کې او هم احمد له ابن عباس څخه).

۵۹- اسلام کار تشويقوي او د کار گر قدر کوي. کار په انسان کې د پرمختگ اغيزه ده چې ژوند ټول اړخونه پرې بنه کيږي له هغو جملې څخه روغتيايي اړخ. نو ځکه د لاس کار بدني روغتيا او د ماغي کار روحي روغتيا ته گټور دي. د کار له حاصل څخه د انسان بنسټيزې اړتيا وې رفع کيږي چې له هغو

جملې څخه ده روغتيا او سلامتي.

● خدای (ج) فرمایي: ﴿جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُوًّا لَا فَاْمَشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ﴾ (الملك: ۱۵) يعنې ځمكه يې درته رام گرځولې، دهغې په شاوخوا وگرځي او د خدای (ج) له روزي څخه وخورئ.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ﴾ (الشرح: ۷) يعنې چې كله فارغ شوي، كار وكړه.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَ كُمْ فِيهَا﴾ (هود: ۶۱) يعنې تاسويې له ځمكې پيدا كړي او ويې غوښتل چې تاسو هغه آباده كړئ.

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَوْنَتْهُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً﴾ (النحل: ۹۷) يعنې څوك چې نيك كار وكړي، ښځه وي كه نارينه، هغه په نيك ژوندانه را ژوندي كړاي شوي دي.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «خَيْرُ الْكَسْبِ كَسْبُ يَدِ الْعَامِلِ إِذَا نَصَحَ» يعنې تر ټولو ښه كسب د كارگر د لاس كسب دي، پدې شرط چې مخلص او صادق وي. (دا احمد په روايت له ابی هريره څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «مَا أَكَلَ أَحَدٌ طَعَامًا قَطُّ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَأْكُلَ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ، وَإِنَّ نَبِيَّ اللَّهِ دَاوُدَ كَانَ يَأْكُلُ مِنْ عَمَلِ يَدِهِ» يعنې هېچا دخپل د لاس د كار تر خوړو څخه ښه او خوندور خواړه ندی خوړلي. حضرت داوود پيغمبر دخپل لاس د زحمت او كار څخه خواړه خوړل. (د بخاري په روايت له مقداد بن معدی كړې څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «أَطْيَبُ الْكَسْبِ عَمَلُ الرَّجُلِ بِيَدِهِ» يعنې تر ټولو پاك كسب او روزي د انسان دخپل د لاس ده» (دا احمد او طبراني په روايت په الاوسط كې او د حاكم په روايت لم رافع بن خديج څخه).

● الله تعالى (ج) فرمایي: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ﴾ (الاعراف: ١٠) يعني مونږ تاسوته په ځمکه قدرت درکړ او ستاسو روزی مو درته پیدا کړه.

● حضرت پیغمبر ﷺ فرمایي: «**عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ صَدَقَةٌ**» قالوا: فان لم يجد؟ قال: «**فِيَعْمَلُ بِيَدِهِ فَيَنْفَعُ نَفْسَهُ وَيَتَصَدَّقُ**» يعني پر هر مسلمان صدقه لازم ده، پوښتنه وشوه که يې موندلی ونشي؟ ویي فرمايل: پخپلو لاسو دې کار وکړي، ځانته دې گټه ورسوي او صدقه دې هم ورکړي. (متفق عليه له ابی موسیٰ الاشعري).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «**الْيَدُ الْعُلْيَا خَيْرٌ مِنَ الْيَدِ السُّفْلَى**» يعني جگ لاس غوره او بهتر دی تر کښته لاس. (متفق عليه له حکيم بن حزام څخه).

٦- اسلام امر کوي چې انسان بايد استراحت وکړي، ځکه چې هغه کار ته گټور او د بدن دروغتيا لپاره ضروري ده.

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «**يَا حَنْظَلَةُ! سَاعَةٌ وَسَاعَةٌ**» يعني ای حنظله يو ساعت کار او يو ساعت استراحت وکړه. (دمسلم په روايت له حنظله بن ربيع څخه).

● حضرت رسول الله ﷺ فرمایي: «**كُلُّ شَيْءٍ لَيْسَ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ فَهُوَ لِفُتُوٍّ لَّهُوَ أَوْ سَهْوٍ إِلَّا أَرْبَعُ خِصَالٍ... وَذَكَرَ مَلَايِبَةَ الرَّجُلِ أَهْلَهُ**» يعني هر هغه څه چې دخدای ذکر او یاد پکښې نه وي هغه لهو لعب يا سهوه او خطا ده مگر څلور څيزونه... او په هغه کې يې دنارينه مستي او ساعت تيرې کول له خپلې کورنۍ سره ذکر کړل. (په معجم الكبير کې دطبرانی په روايت له جابر څخه)

والحمد لله رب العالمين

MS 10
B
6-50
WHO
6957
v. 5 p. 1

Published by M.O.P.H. Afghanistan with
technical and financial support of W.H.O.
November 1997.

All rights reserved.

Printed at: PanGraphics (Pvt) Ltd., Islamabad

دکنفرانس دگډون کوونکو نومونه

(دهجاً دتوروپه ترتیب)

ډاکټر ابراهيم بدران	شيخ عبدالرحمن آل محمود
ډاکټر ابراهيم زيد الكيلاني	ډاکټر عبدالرحمن العوضي
ډاکټر أحمد رجائي الجندي	استاذ عبدالهادي بوطالب
ډاکټر أحمد صدقي الدجاني	ډاکټر علي السيف
ډاکټر أحمد عروة	ډاکټر عمر سليمان
ډاکټر اکبر مهدي	ډاکټر غازي أبوشقرة
ډاکټر اکمل الدين احسان اوغلي	استاذ فهمي هويدي
محترم انعام المفتي	استاذ محمد أبو القاسم حاج حمد
ډاکټر جمال عطية	شيخ محمد الغزالي
ډاکټر جمال ماضي ابو العزايم	ډاکټر محمد الهواري
ډاکټر حسان حتوت	شيخ محمد المختار السلامي
ډاکټر حسين عبدالرزاق الجزائري	ډاکټر محمد سليم العوا
ډاکټر خالد المذكور	ډاکټر محمد شعلان
استاذ ريحان شريف	ډاکټر محمد عبدالسلام
ډاکټر زهيرة عابدين	ډاکټر محمد عبدالمنعم أبو الفضل
ډاکټر سعيد شيبان	ډاکټر محمد عبدالقادر بافقيه
محترم سهام الكرمي	ډاکټر محمد عمارة
ډاکټر طه جابر العلواني	ډاکټر محمد معروف الدواليبي
شيخ عبدالحميد السائح	ډاکټر يوسف القرضاوي

ډاکټر محمد هيثم الخياط

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

داسلامي ژوندانه دتگ لارې په هکله او دروغتيا په ښه والي او په عمومي ډول
دژوندانه دسطحې په لوړوالي باندې دهغو داغيزو دکنفرانس
دپاي وينا

عمان ، دهاشمي اردن هیواد

د ۱۴۰۹ هـ کال د ذوالقعدې ۱۹-۲۲ چې برابره ده له ۲۳-۲۶/۶/۱۹۸۹ م سره .

دنړيوال روغتيايي سازمان دختيځې مديترانې دحوزې سيمه ايز دفتر پدې عقیده
دی چې روغتيا عبارت ده دانسان له بشپړ بدني ، روحي او اجتماعي يا ټولنيز عافيت او
سلامتۍ څخه او داسلام مبین دين دې سلامتۍ ته په داسې سترگه گوري چې هغه
دشریعت او عقیدې يو لازمي جز بولي او په تيرو بيلابيلو وختونو کې يې تر عملي تطبيق
لاندې نيولئ دي . نو دځمکې پرمخ دهغه دکاميابۍ او برياليتوب لپاره وگړنيز او ټولنيز
ژوند بايد په اسلامي سلوک برابر شي ترڅو دژوندانه داسلوک پر روغتيا خپله لازمه
اغيزه ولري . پدې اړوند دنړيوال روغتيايي سازمان دې دفتر دطبي علومو اسلامي
سازمان او داسلامي څيړنو شاهي انجمن - د شاهي کورنۍ دآل وبيت موسسې ته بلنه
ورکړه ترڅو ددې سازمان په گډون يو کنفرانس راوغواړي چې داسلامي ژوندانه تگ
لارې په هکله او دروغتيايي حالت دښه والي او په مجموع کې دانسان په ودې باندې
دهغو داغيزې په اړوند بحث او خبرې اترې پکښې وشي . ترڅو مونږ هم په خپل وار سره
دانسان خدمت ته داسلام دتمدني ميراث په وړاندې کولو کې ، چې سخت اړتيا ورته لري ،
ونډه اخستې وي .

الحمد لله چې دا کنفرانس د ۱۴۰۹ هـ ق کال د ذوالقعدې دمياشتې د ۱۹ څخه تر ۲۲

نيتي پورې چې د ۱۹۸۹ ميلادي کال د جون د مياشتې له ۲۳ څخه تر ۲۶ نيتو سره برابر و د والا حضرت حسن ابن طلال وليعهد تر قيادت او سرپرستي لاندې د هاشمي اردن په پايتخت د عمان په بنار کې جوړ شو. او د وليعهد په وکالت د عامې روغتيا وزير پرانيست. پدې کنفرانس کې يو گڼ شمير د فقهو علماؤ، پوهانو، طبيبانو، مربيونو مفکرينو، اقتصاد پوهانو، د ټولنيزو علومو متخصصينو، ليکوالانو، ژورنالستانو او د يو شمير سازمانونو استاذو گډون کړی و.

د کنفرانس په پرانستونکې غونډه کې د لاندې محترمو کسانو لخوا مقالې ولوستل شوي چې کنفرانس هغه دخپل د وثيقو يا سندونو په جمله کې شامل کړل: ډاکټر زهير ملحس د مجلس سرپرست، ډاکټر عبدالرحمن - د طبي علومو د اسلامي سازمان رئيس، عبدالله عوضي - د نړيوالې روغتيايي ادارې د ختيځې مديترانې د حوزې د سيمه ايز دفتر مدير، ډاکټر حسين عبدالرزاق جزائري...

د کنفرانس غړو خپل د عمل پانوته کتنه وکړه او ويې ليدل چې په هغو کې زيات زحمت ايستل شوی وروسته بيا د عمل د برنامې د څيړنې په مقصد د کنفرانس غړي په څلورو گروپونو ووېشل شول چې هر گروپ به په ځانگړي ډول خپله برخه تر غړمې وروسته تر څيړنې لاندې نيوله او دسهار لخوا به يې په عمومي غونډه کې برخه اخيستله او خپل دکار او کميسيون نتيجه به يې وړاندې کولې، بيا به په هغو باندې عمومي جرو بحث او مناقشه، او پريکړه کيدله.

کنفرانس د پيل څخه دا څرگنده کړه چې ايمان په خداي د ژوندانه د تگ لارې او سلوک بنسټ او اصلي محور دی چې د ژوند ټول ايجابات دهغه په شاوخوا راڅرخي او له هغه څخه سرچينه اخلي، چې له هغو جملې څخه بدني او روحي روغتيا او د ژوندانه وده په عمومي ډول، هم ده.

په لمړي سر کې داسې کوښښ کيده چې اسلامي سلوک او تگ لار په بيلابيلو برخو کې تر څيړنې لاندې ونيول شي او د قرآن او نبوي سنتو په دليل دهغو اصالت ثابت او په دوهمه مرحله کې د دې تگ لارې څخه د پيروي پر بنسټ مصالح جلب او مفاسد دفع شي.

پدې کوبښن کې بايد ټول وگړي، کورنۍ، ټولنه او ټول بشريت شامل وي ترڅو بدني او روحي روغتيا او ټولنيزې اړيکې او انسانيت سالم او په کراره پاتې شي. په دريمه مرحله کې د عمل دبرنامې وضع کول ؤ چې په څه ډول دا موضوع په کلي ډول او يا ځنې اړخونه يې د عمل جامه واغوندي ترڅو د ژوندانه د اصلاح پيل او عملي شوی دليل وگرځي.

همدارنگه کنفرانس لازم وبلله چې دخپل کارونو او عمل ثبتول يوه کميسيون ته وروسپاري چې نصوص له قرآن او حديثونو څخه بيرون او صحيح احاديث دسند سره بيان او په لنډ وخت کې هغه ترتيب او تيار کړي. او همدارنگه غونډې لازمه وبلله چې دنړيوالې روغتيايي ادارې دسيمه ايز دفتر، دطبي علومو داسلامي سازمان او داسلامي څيړنو د شاهي انجمن - داهل وبيت موسسې ترمنځ گډې مرستې او همکارۍ بايد دوام ومومي ترڅو نور هم زيات کاروشي او داسلام لارښوونې او تعليمات دبشر د اړتياؤو د پوره کولو په منظور او دغلطيو دصحيح کولو په ليار کې عملي شي، او روغتيا دهغه پراخ مفهوم سره دبدي، روحي او نفسي اړخونو په شمول چې يو له بل څخه نه بيليدونکي دي دټولنې دټولو غړو لپاره دبشرت په خدمت کې کرار ونيسي. دې غونډې پريکړه وکړه چې يوه اعلاميه د روغتيا دښه والي په منظور د عمان اعلاميې په نامه صادره کړي ترڅو په کنفرانس کې تر مناقشې وروسته، عملي او تطبيق شي.

مجلس دا وړانديز په ډيره خوښۍ سره ومانه چې دنړيوالې روغتيايي ادارې سيمه ايز دفتر، دطبي علومو داسلامي سازمان، داسلامي څيړنو د شاهي انجمن - خانداني موسسې او نورو سازمانونو ترمنځ چې وغواړي او علاقه ولري، بايد مرسته او همکاري دوام وکړي. پدې همکاريو کې به دښوونې او روزنې، او علم او فرهنگ اسلامي سازمان دنورالحسين موسسه، دديني عقايدو نړيوال انستيتيوت، په اردن کې داسلامي سازمان مجلس، دزړه د روماتيزم دناروغانو ددوستانو ټولنې، په آخن کې اسلامي مرکز، داسلامي روزنې لپاره عربي ټولنه، په اروپا کې دمسلमानو شاگردانو اتحاديه، په اروپا کې دمسلمانو کارگرانو اتحاديه او درواني روغتيا لپاره نړيواله اسلامي ټولنه هم برخه واخلي.

کنفرانس له ټولو ذی علاقه ساز مانونو څخه هیله څرگنده کړه چې د کنفرانس د هیلو او ارمانونو په عملي کیدو کې مرسته او همکاري وکړي او د نړیوالې روغتیا یې ادارې سیمه ایز دفتر ته یې توصیه وکړه چې د دې اعلامیې او توصیه عملي او تطبیقي لارې چارې تنظیم او ترتیب کړي. همدارنګه دې کنفرانس د تلګراف په وسیله د اردن له پادشاه اعلیحضرت ملک حسین څخه مننه وکړه چې د اردن هیواد یې د دې غونډې کوربه ومانه او همدارنګه د والا حضرت امیر حسین ابن طلال ولیعهد څخه چې کنفرانس دهغه تر سرپرستی او قیادت لاندې جوړ شو، له ډاکټر زهیر ملحس د اردن د عامې روغتیا له وزیر چې کنفرانس یې پرانیست، د اسلامی څیړنو د انجمن رئیس ډاکټر ناصرالدین اسد او د لوړو زده کړو وزیر چې د دې کنفرانس د بریالیتوب لپاره یې زیاته توجه او کونښن کړې، خپلې مننې څرګندوي.

کنفرانس د همدې وینا په اورولو سره د ۱۴۰۹ هـ ق کال د ذوالقعدې د میاشتې په ۲۲ د غرمې په ۱۲ بجو چې د ۱۹۸۹ میلادي کال د جون د میاشتې له ۲۶ نېټې سره برابر ؤ پای ته ورسید.

دروغتيا دښه توب لپاره د عمان اعلاميه

د اسلامي ژوندانه د تگ لارې او دهغه اغيزه دروغتيا په ښه والي او په عمومي ډول د انسان په ودې کنفرانس، چې د ۱۴۰۹ هـ.ق کال د ذوالقعدې د مياشتې په ۱۹-۲۲ چې د ۱۹۸۹ کال د جون د مياشتې له ۲۳-۲۶ سره برابره وه د عمان په ښار کې جوړ شو، لاندې اعلاميه دروغتيا دښه والي او «دروغتيا د ټولو لپاره تر دوه زرم ميلادي کاله پورې» هيلې ته درسيډو په مقصد، صادره کړه.

ددې کنفرانس جوړيدل هم د ختيځې مديترانې د اوسيدونکو د شديد ضرورت پر بنسټ و ترڅو په روغتيايي موضوعگانو پخپله ژبه پوه او د تينگي عقيدې او د زړه ډاډ له مخې چې پرې لري يې، هغه عملي کړي. دين د ژوندانه د محرک او لمرني مرجع په توگه د پيژندلو او د اصيلو او لرغونو روغتيايي رسالو او کتابونو پر بنسټ، چې ددې منطقي خلکو بشريت ته وړاندې کړيدئ او دنړيوالې روغتيايي ادارې ارمان هم همدا دی چې روغتيا د ټولو لپاره، او همدارنگه د الماتا د اعلاميې چې د لمرني روغتيايي مراقبتونو مراعتول دي، او د رواني روغتيا دنړيوالې ټولنې د پريکړې په پام کې لرلو سره، کنفرانس دغه لاندې اعلاميه صادروي چې:

لمړۍ - روغتيا د الهي نعمتونو څخه يو نعمت دی چې ډير خلک يې په قدر نپوهيږي، لکه څنگه چې په حديث شريف کې څرگنده شوې ده.

دوهم - روغتيا د ژوند د عناصرو څخه يو عنصر دی، ترڅو چې د ژوند نور اساسي عناصر لکه آزادي، امنيت، عدالت ښوونه او روزنه، کار، کفايت، خواږه، اوبه، کالي، کور، واده او د چاپيريال ساتنه... موجود نه وي، بشپړيدای نشي.

دروغتيايي لارښوونې

دروغتيايي زده کړولري د ديني تعليماتوپه رڼا کي

د اسلامي ژوندانه د تگ لاري پر بنسټ

دروغتيا د ښه والي لپاره د عمان اعلاميه

نړيواله دروغتيايي اداره
د ختيځي مديترانې لپاره سيمه ايز دفتر

د روغتيايي لارښوونې

د روغتيايي زده کړو لړۍ د ديني تعليماتو په رڼا کې

د اسلامي ژوندانه د تگ لارې پر بنسټ

د روغتيا د ښه والي لپاره د عمان اعلاميه

نړيواله روغتيايي اداره
د ختيځې مديترانې لپاره سيمه ايز دفتر

- د کتاب نوم : د اسلامي ژوندانه د تگ لارې پر بنسټ دروغتيا د ښه والي لپاره د عمان اعلاميه
- خپروونکى : نړيواله دروغتيايي اداره، د ختيځې مديترانې لپاره سيمه ايز دفتر
- درې ژباړونکي : پوهاند نعمت الله شيراني
- پښتو ژباړونکى : پوهندوى ډاکټر بشير نورمل
- کمپيوټر کوونکى : امام الدين
- تيراژ : ۲۰۰۰ ټوکه